

MŪSŲ LIETUVA

NR. 38 (1521) — SEMANÁRIO — 1977 M. RUGSĖJIS — SETEMBRO 22 D. — 2,00 kr.
R. Iuatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273.0338

LINKOLNAS IR VALANČIUS

Estai, latviai ir lietuviai š.m. rugsėjo 24 d. Amerikos sostinėje Vašingtone rengia bendrą demonstraciją, kurios tikslas — atkreipti laisvojo pasaulio dėmesį į Sov. Sąjungos siautėjimą Baltijos valstybėse, t.y. nuolatinį mindžiojimą žmogaus teisių. Data pasirinkta atsižvelgiant į Belgrado konferenciją, kuri prasidės spalio 4 ir baigsis gruodžio 22 dieną. Ten suvažiuos 35 valstybių atstovai peržiūrėti 1975 metais Helsinkyje pasirašytos deklaracijos. Paruošiamieji Belgrado konferencijos posėdžiai jau įvyko ir per septynias savaites trukusias derybas atstovai pagaliau susitarė dėl darbotvarkės, t.y. dėl svarstysimų klausimų. Numatyta, kad Belgrado konferencija baigsis nustatytu laiku, o jei ne, bus vėl šaukiama vienam mėnesiui. Atrodo, laisvojo pasaulio valstybių atstovai siekė kiek galint stipriau iškelti žmogaus teisių klausimą, pabrėžti jų vykdymą, o sovietai bandė visą dėmesį sutelkti apie atolydžio politiką ir šalinimą kliūčių, kenkiančių tai politikai (įskaitant žmogaus teises). Visdėlto rytiečių ir vakariečių požiūriai po abipusių kompromisų išsilygino. Tai liudijo JAV atstovo Shererio ir sovietų diplomato Voroncovo demonstratyviai taikingas pasisveikinimas Belgrado konferencijų rūmuose, pastebėtas užsienio žurnalistų.

BALTIEČIŲ pasirinkta vieta demonstracijai neatsitiktinai. Vašingtonas yra ne tik JAV, bet ir tam tikra prasme viso laisvojo pasaulio sostinė, kurion sueina daugybė politinių gijų. Tai rodo ir tas faktas, kad ten įsikūrusios 125 valstybių ambasados. Prezidentūra yra tas centras, kur daromi pasaulinės reikšmės sprendimai. Jon suplaukia žvalgybos surinkta informacija, diplomatinių atstovybių žinios (per Valstybės Departamentą), karinės vadovybės ir kiti pranešimai. Taigi, pasaulio akys yra nukreiptos į Vašingtoną. Be to, mums, kaip lietuviams, įdomi ir pati demonstracijos vieta-aiškė prie prez. Linkolno paminklinių rūmų. Linkolnas gi buvo laisvės kovotojas, kuris civilinio karo metu (prieš 115 metų) rugsėjo 22 d. paskelbė vergijos panaikinimą. Jau tada jis kovojo už žmogaus teises ir tapo pasaulinės reikšmės žmogumi. Lietuvoje tais laikais už tas pačias žmogaus teises grūmėsi vysk. M. Valančius, stengdamasis sąmoninti liaudį, j. g. rasti ir ruošti šviesesniai rytojui. Jis, panašiai kaip ir Linkolnas Amerikoje, kovojo prieš (rusiškąją) vergiją Lietuvoje. Abu jie buvo neturtingos kilmės, stipraus charakterio, pasiryžę dirbti savųjų kraštų gerovei. Deja, pasekmės jų kovos buvo labai skirtingos: Linkolno Amerika tapo tautų laisvės čempijone, o Valančiaus Lietuva, atgimusi bei atgavusi laisvę, vėl pateko rusiškąją vergijon, kuri tebesiaučia ir šiandieną.

TAIGI, Linkolno kova už žmogaus teises tebėra nebaigta ne tik Lietuvoje, Latvijoje. Estijoje, bet ir daugelyje kitų kraštų. Šiandieną toje kovoje dalyvauja daugybė tautų. Jų visų akys nukreiptos į Vašingtoną, kur ir dabar Linkolno dvasia tebėra gyva. Jos labai nemėgsta sovietinis kolosas ir dirbtinai jieško dėmių Amerikoje, kad galėtų pateisinti savąją vergiją. Tasai sovietinis kolosas per visus savo propagandinius kanalus kalba apie nepaprastą savo pažangą, neregėtą gerovę, siekdamas sudaryti iliuziją laisvajame pasaulyje, kad sovietinė santvarka yra pažangos viršūnė bei idealas. Paskaičius amerikiečių žurnalisto Smith knyga "The Russians", galima pasidaryti išvadą, kad sovietinė santvarka yra tikrai rojiška raudoniesiems kapitalistams. Kaip ir caro didikams, jiems nieko netrūksta. Jie turi specialias krautuves, kur gali pigiai pirkti ką nori, vasarnamius, automobilius, tarnaites ir kitokias privilegijas, o liaudis turi stovėti eilėse prie maisto krautuvių... Jose tie prispaustieji, valandas išstovėję, gali šio to nusipirkti, bet yra vienas dalykas, kurio jie ten negali gauti, būtent, laisvės. Jie negali pabėgti iš vergijos, kurios viršūnėje sėdi riebus maskviniai bosai ir laiko prislėgtą liaudį. Dėlto iševija jų vardu ir turi šauktis Linkolno dvasios, kuri tebėra gyva ne tik Vašingtone, bet ir viso laisvojo pasaulio turimose pajėgose.

T. Ž.

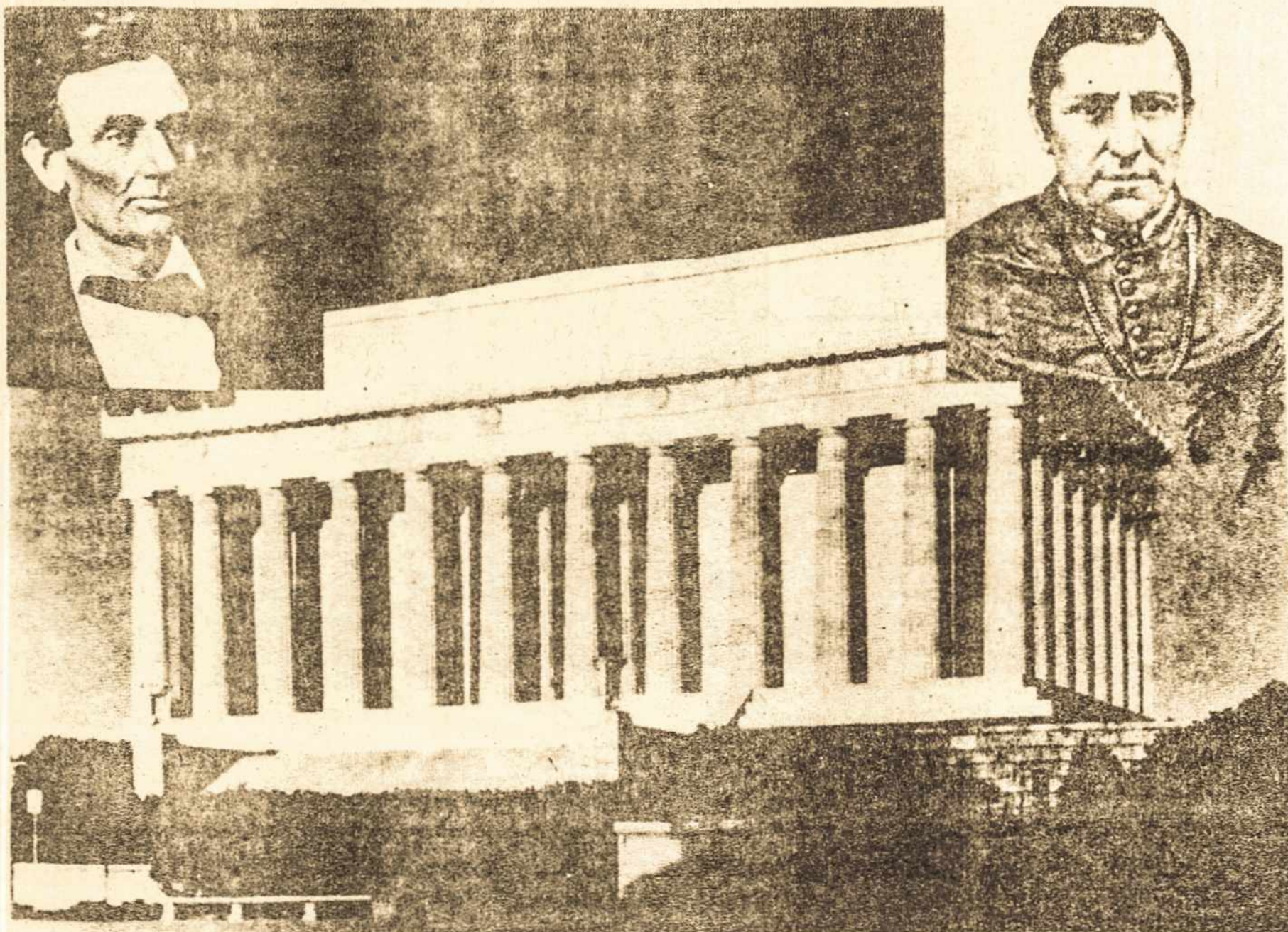
A. Dudaravičius

VYSK. DEKSNYS INFORMUOJA SENATORIŲ DOLE

JAV senatorius Bob Dole (R.-Kan.), narys Europos saugumo ir bendradarbiavimo komisijos, įsteigtos JAV prižiūrėti Helsinkio konferencijos nutarimam, prieš vykdamas į Belgrado pasitarimus, Vienoj susitiko su lietuvių, čekoslovakų, vengrų, latvių, lenkų ir rusų atstovais. Jie senatoriui suteikė papildomų informacijų apie Sovietų Sąjungoj vykstantį žmogaus teisių pažeidimą.

Iš lietuvių su senatorium susitiko Europos lietuvių vyskupas Antanas L. Deksnys, įteikęs sąrašą 82 lietuvių kalinių, šiuo metu kalinamų Sovietų kalėjimuose už religinius įsitikinimus.

Senatorius Dole pareiškė, kad gautos informacijos patvirtina surinktus liudijimus, pareikštus komisijos suorganizuotuose apklausinėjimuose.

Prie šių paminklinių Linkolno rūmų Vašingtone šių metų rugsėjo 24 d. demonstruos lietuviai, latviai ir estai ypač jaunimas, reikalaujanti, kad sovietai respektuotų žmogaus teises okupuotuose Baltijos kraštuose.

Kongresas su ateities viltimi

Devintasis ateitininkų kongresas, įvykęs rugsėjo 1-4 dienomis Klevelande, buvo gausus dalyviais, turtingas idėjomis, ryžtingas užmojais

Kongresinė konferencija

Kadangi kongreso metu būtų neįmanoma išdiskutuoti visus rūpimus klausimus ir supažindinti kongreso dalyvius smulkiau su visa federacijos veikla, tai visi tie šalutiniai klausimai buvo paliesti kongresinėje konferencijoje, kuri prasidėjo rugsėjo 1 d.

Buvo paliestos šios temos: konstitucijos pakeitimai ir papildymai, ateitininkų finansai, šalpos fondas, jaunučių veiklos formos ir kt.

Rugsėjo 2 d. rytą kongresinė konferencija buvo tęsiama toliau. Duota gana išsami apžvalga apie ateitininkų spaudą ir leidinius. Kun. dr. K. Trimakas kalbėjo apie "Ateitį", L. Gražulienė apžvelgė ateitininkų skyrius periodinėje spaudoje, K. Keblys supažindino dalyvius su "Ateities" leidykla ir literatūriniu fondu. Nuo 1955 m. "Ateities" leidykla išleido net 32 knygas. Pabaigoje J. Dėdinas gana įdomiai pasidalino mintimis, kaip ateitininkai atstovaujami lietuviškoje spaudoje.

Tiltai į sendraugius

Sis simpoziumas buvo sekamas su dideliu dėmesiu, nes problema gana aktuali: studentai, baigę studijas, neišijungia į sendraugius. Pirmiausia sendraugių sąjungos pirmininkas Vyt. Šoliūnas apibūdino dabartinę sąjungą. Jo nusiskundimai: reikia organizacinės tvarkos, ryšių su skyriais stoka, studentai neišijungia į sendraugius, nes nėra gerai ateitininkiška paruošti.

Ingrida Bublėnė dalinosi mintimis apie jaunos motinos problemas ir jų derinimą su ateitininkų veikla. Vyt. Kliorys gana įdomiai pateikė keletą

realių gyvenimiškų situacijų ir išvadas paliko patiems dalyviams. Almis Kuolas kalbėjo apie jauno profesionalo veiklos kryptį. Išvada: ne amžius tiek skiria, kiek bendrų idealų trūkumas.

Atidarymas

Iškilmingą kongreso atidarymo posėdį pradėjo kongreso rengėjų komiteto pirm. kun. G. Kijauskas, SJ, invokaciją sukalbėjo kun. St. Yla. Federacijos gen. sekretorius V. Kleiza perskaitė Šv. Tėvo ir JAV prez. J. Carter sveikinimus.

Fed. vad. dr. P. Kisielius savo žodyje pabrėžė, kad mes nevisada esame krikščioniškų principų gynėjai, užtat šiame kongrese privalome pažvelgti į save ir paklausti save, kiek mes liudijame Kristų ir savąją tautą.

Ilgesnį žodį apie Palangos konferenciją, vykusią 1927 m., tarė tos konferencijos dalyvis ir buvęs federacijos vad. prof. S. Sužiedėlis.

Sendraugių posėdis

Viena pagrindinių kongreso temų buvo "Kultūrinės ateitininkų veiklos perspektyvos iš išeivijoje ir įsipareigojimai". Ji buvo gvildinama visų trijų sąjungų — moksleivių, studentų ir sendraugių posėdžiuose. Sendraugiams kalbėjo psichologas prof. Vyt. Bieliauskas. Jis metė žvilgsnį į dabartinės Lietuvos ir jos išeivijos kūrybines galimybes, konstatuodamas, kad abiejose Atlanto pusėse kūrybinis tautos polėkis yra suvaržytas. Lietuvoje jį varžo sovietinė okupacija, išeivijoje — svetima aplinka. Vis dėlto esamų galimybių ribose kūrybinis procesas vyksta. Jam palaikyti bei stiprinti reikia glaudesnio ryšio tarp abiejų pusių. Profesorius

mano, kad kultūrinį bendravimą su tauta Lietuvoje reikia atskirti nuo politinio atspalvio, pastarąjį paliekant politikams, nes kultūrininkai gali padaryti klaidų politinėje srityje. Mesdamas žvilgsnį į ateitininkų ir aplamai išeivių ateitį, pareiškė, kad ateinančiame dešimtmetyje kultūrinė veikla susilpnės, nebus poetų dėl nepakankamo lietuvių kalbos mokėjimo. Geriausiai išsilaikys tie, kurie neatsiribos nuo kultūrinio lietuvių gyvenimo. Ateitininkų uždavinys esąs dalyvauti ne tik lietuviškai krikščioniškos kultūros puoselėjime, bet ir gyvenamosios aplinkos — amerikiečių ir kitų kraštų. Religinėje srityje reikalingas atsinaujinimas. Lietuvių teologija buvusi pažangi nepriklausomoje Lietuvoje, bet po II Vatikano santarybos sustojusi. Tik vienas kun. A. Rubikas toje srityje aktyviau reiškiasi.

Klausytojai pateikė prof. Vyt. Bieliauskui keletą klausimų, bet jie neišsivystė į karštas diskusijas, nors lietuvių gana opias temas. Posėdžiui pirmininkavo sendraugių centro valdybos pirm. Vyt. Šoliūnas.

Moksleiviams skirtose pakaitose dalyvių buvo neperdaugiausia. Kalbėjo Mirga Girnienė apie kultūrinę veiklą išeivijoje. Moksleiviams paskaita buvo sunkoka, tačiau po paskaitos išsivystė gana gyvos diskusijos.

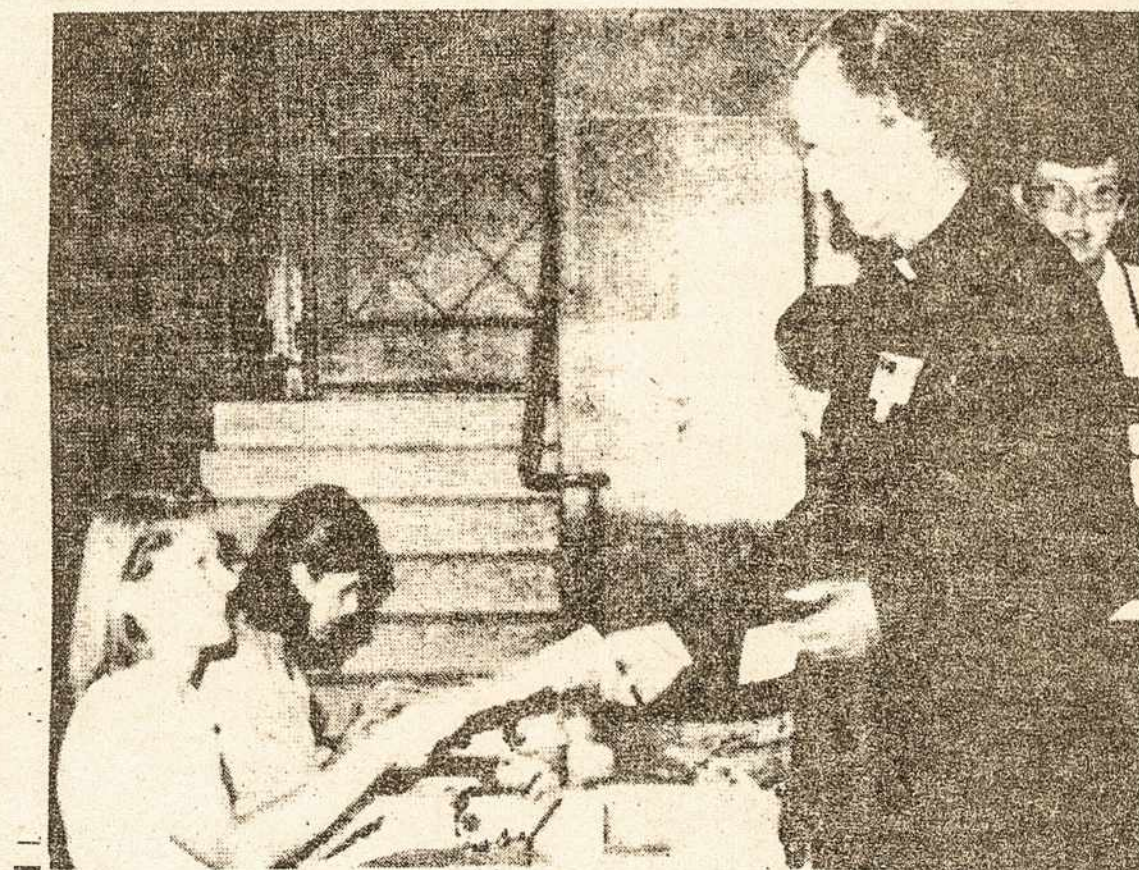
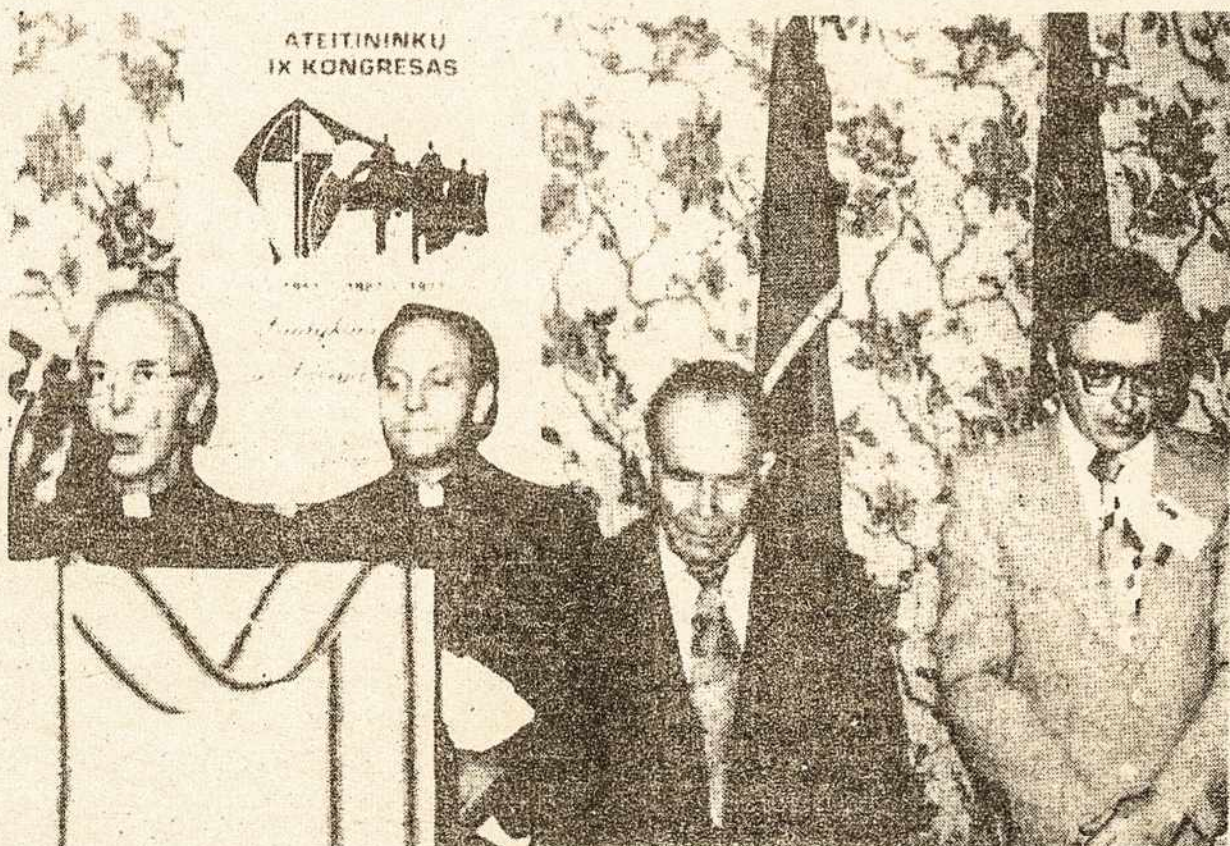
Susipažinimo vakaras

Vakarinė penktadienio pro-

grama iš Bond Court viešbučio buvo perkelta į Klevelando Lietuvių Namus. Ten kongreso dalyviai galėjo pasistiprinti lietuviška vakariene tiek restorane, tiek kitoje salėje. Viršutinėje salėje, kur galbūt telpa iki 300 asmenų, susitelkė daugiausia jaunimas. Jo atstovai atliko ir muzikinę programą, būtent, Linas Rimkus, Vida Kazlauskaitė, Vitas Underys, Rimas Polikaitis ir Liudas Kuliavas. Vyravo savoji kūryba, kuri susilaukė stipraus plojimo. Po meninės programos prasidėjo šokiai, kuriems vietos toje salėje nebuvo daug. Grojo Rimo Strimaičio orkestras.

Prof. Vardžio paskaita

Labai aktuali ir sviri buvo prof. Vyt. Vardžio paskaita "Katalikiškoji rezistencija ir tautos likimas", skaityta šeštadienio rytą. Joje autorius žvelgė į dabarties Lietuvą, joje vykstančią rezistenciją, kurioje katalikybė ir lietuviybė sudaro simbiozę. Taip esą buvo jau vysk. M. Valančiaus laikais, kai dar tautinė lietuvių sąmonė nebuvo stipri. Ta simbiozė išliko ir vėliau, kai tautinė sąmonė sustiprėjo. Ji buvo bandyta susilpninti nacionalizmo, nuo kurio katalikybė atsiribojo, bet rėmė valstybingumą. Okupacijų laikotarpyje ta katalikybės ir lietuviybės suobėga dar labiau išryškėjo. Žlugus Lietuvos valstybei, K. Bendrija tapo tautos rezistencijos židiniu. Sovietiniai marksistai to reiškimo negali išaiškinti. Pasak jų teorijos, pakeitus ekonomines bei socialines sąlygas, religija turėjo savaime išnykti, bet taip neįvyko. Dabar marksistai bando aiškinti psichologiniais motyvais. Maskva, kuriai rūpi Lietuvos sukoministinis, siekia

Devintojo ateitininkų kongreso atidaryme invokaciją kalba kun. St. Yla, toliau — rengėjų komiteto pirm. kun. G. Kijauskas, SJ, S. Sužiedėlis, gen. sekr. V. Kleiza; viršuje — kun. J. Šeškevičius iš Brazilijos registruojasi.

atskirti religiją nuo lietuviybės, izoliuoti ją, išstumti iš viešojo gyvenimo ir tuo nutiesti kelią į komunistinį. Dėlto ji labai remia ateistinę veiklą, nes, sunaikinus religiją, lengviau bus

Kongresas su ateities viltimi

(Atkelta iš 2 no psl.)

pajungiamas ir tautiškumas komunistinei idėjai bei praktikai. Būna žymi dalis Lietuvos žmonių mano, kad atsisakymas katalikybės ir priėmimas komunizmo išgelbės lietuvių tautą. Tauta vis dėlto mato šio užmojo pavojų ir priešinas antireliginiam spaudimui, kuris kartu liečia ir tautinę kultūrą. Rezistencijos dėka, įskaitant Romo Kalantos protestą bei po jo sekusius įvykius, laimėta lengvatų religinėje ir tautinėje srityje.

Toje rezistencijoje išsivija yra pavergtųjų balsas. Svarbu, kad išsivija, jieškodama be atodairos ryšių su tauta, nesunktu, nebūtų pajungta pavergėjo užmojams. Dėlto ateitininkų veikla tautinėje ir religinėje veikloje turėtų būti stipri.

Tikimasi, kad ši prof. V. Vardžio paskaita bus paskelbta spaudoje arba išleista atskira brošiūra.

Atsinaujinimo svarstybos

Šiame kongrese buvo stipriai pabrėžtas dvasinio atsinaujinimo reikalas. Jam buvo skirtas simpoziumas tema "Gyvoji dvasia — kelias į krikščionišką atsinaujinimą". Vadovavo kun. dr. K. Trimakas, simpoziumo nariais buvo — kun. prof. Ant. Rubšys, sesuo O. Mikailaitė, dr. V. Vygantas (jį susirgusi pavadavo Arvydas Barzdukas) ir kun. J. Šarauskas.

Kun. A. Rubšys kalbėjo apie atsinaujinimo pagrindą Evangeliją, kuri reiškianti patį Kristų. O. Mikailaitė dėstė apie St. Šalkauskio pradėtą Gyvosios dvasios sąjūdį. A. Barzdukas perteikė telefonu priimtą dr. V. Vyganto pranešimą, kuriame jis kėlė reikalą atnaujinti ateitininkų pašaukimą bei ištikimybę savo idėjoms, pratęsti "LKB Kronikos" sąjūdį išsivijoje, gairinti parapijas ir budėti, kad kultūra neužgožtų religijos. Kunigas dr. K. Trimakas pranešė apie jau pradėtą atsinaujinimo sąjūdį ateitininkuose, kuriame ypač veikliai reiškiasi sesuo Ignė Marijošiūtė ir moksleiviai. Kaip praktikoje tai vyksta, kalbėjo Rima Gustainytė, Živilė Kliorytė ir Paulius Mališka. Kaip sendraugių žmogus kalbėjo dr. J. Meškauskas, pabrėždamas charizmatinio sąjūdžio efektingumą. Apie tolimesnes atsinaujinimo galimybes kalbėjo jaunosios kartos kun. J. Šarauskas, dėstantis metodistų kun. seminarijoje Čikagoje. Jis buvo pasiruošęs kalbėti 40 minučių, bet gavo tik 20. Per tą laiką pažėrė daug kritiškų minčių, girdimų liberaliniuose sluogsnuose, bet apie ateities kelius mažai kas buvo pasaky-

ta. Jo nuomone, dabar per daug dėmesio skiriama kultūrai, per mažai — religijai, nepakankamai rūpinamasi pagalba Lietuvos tikintiesiems. Politinė veikla esanti liesa, ir jeigu jos rezultatai būtų vaisiai, seniai būtume išmirę. Jo radikalūs pareiškimai susilaukė daug plojimų jaunimo eilėse.

Kongresinės pamaldos

Dažnai suvažiavimų pamaldos būna atsietos nuo darbotvarkės ir lieka tik pašaliniu priedu. Šiame ateitininkų kongrese pamaldos buvo esminė programos dalis. Jos buvo laikomos kiekvieną dieną to paties viešbučio salėje, telkiantis apie tam tikrą temą. Penktadienį jas laikė Marquette vyskupijos ordinaras vysk. Karolis Salatka. Jis yra gimęs Amerikoje, augęs nelietuviškoje aplinkoje, tačiau moka lietuvių kalbos tiek, kad galėjo laikyti koncelebracines lietuviškas pamaldas ir jų pabaigoje tarti žodį. Gilaus turinio pamokslą pasakė kun. prof. A. Paškus, kviesdamas atnaujinti pasaulį, skleidžiant Kristaus, o ne savo dvasią bei idėjas.

Šeštadienį pamaldas laikė ir pamokslą pasakė vysk. A. Deksnys. Su juo celebravo apie 20 kunigų. Giedojo visi dalyviai liet. kompozitorių giesmes.

Sekmadienį iškilmingas Mišias atnašavo vysk. V. Brizgys su 20 kunigų, dalyvaujant vietos vysk. Hickey, vysk. A. Deksnui ir beveik tūkstančiui tautiečių. Pamokslą pasakė vysk. V. Brizgys. Giedojo Čiurlionio ansamblis paties dirigento A. Mikulskio sukurtas Mišias lietuviškai. Prie choro jungėsi O. Mikulskienės vadovaujamas kanklių ir skudučių vienetas. Pamaldos buvo nepaprastai išpūdingos — dvelkė naujumu ir gyvenišku. Pvz. skaitymo tekstai buvo paimti iš Pr. Dovydaičio raštų ir iš Lietuvos ateitininkų laiško išsivijai. Auksinio metu buvo atnešamos ne tik duonos bei vyno dovanos, bet ir gėlės, ir audiniai, ir miniatiūrinis koplytstulpis, ir Lietuvos pagrindžio maldaknygė, ir "LKB Kronika".

Baigiant iškilmingasias pamaldas, pasveikinimo žodį tarė Klevelando burmistras ir vietos vyskupas Hickey. Pastarasis gražiai įvertino ateitininkijos veiklą lietuviškoje visuomenėje ir priminė, kad jos įnašas nemažiau reikalingas Amerikai, kurios krikščionybė taip pat yra atakuojama. Pamaldos baigtos Lietuvos himnu.

"Šventasis narvas"

Tai rašytojo A. Landsbergio specialiai ateitininkų kongresui parašyta 2 v. drama, vaizduo-

janti dabarties religinę kovą Lietuvoje, kuri laikoma kraštutinių situacijų teritorija. Į erdvią Euclid Senior High School salę šeštadienio vakarą susirinko gausi publika — ateitininkų kongreso dalyviai ir Klevelando tautiečiai. Scenoje plaukė vaizdas po vaizdo, atskleidami suraizgytą Lietuvos žmonių gyvenimą. Veikalą sekti nebuvo lengva. Režisoriaus Dariaus Lapinsko rankose vaidybos stilius priminė "Jesus Superstar" veikalą. Neįprasta fragmentiška forma neleido žiūrovui pagauti minties vientisumo. Aišku buvo betgi tai, kad "šventajame narve" vyksta įtempta kova dėl tikėjimo. Iš vienos pusės figūroja brutali jėgos atstovai — robotai, valdžios įgaliotinė, iš kitos — prispaustieji. Pastarųjų tarpe matyti ne tik herojinės pastangos, bet ir silpnybės, intrigos, svyravimai. Nors aiškios idėjos nebuvo matyti, bet veikalas padvelkė skaudžia dabarties problematika.

Vaidmenis atliko: Julius Baltis, Juozas Bulevičius-Boley, Andrius-Tadas Klimas, Daiva Markelytė, Aldona Rastenytė, Laima Rastenytė, Vincas Olšauskas, Aleks. Pakalniškis, jn.

ATEITIS

Tautodailės paroda

Kongreso proga buvo surengta tautodailės paroda tame pačiame viešbutyje. Tai maždaug ta pati paroda, kuri buvo surengta Filadelfijoje eucharistinio kongreso metu. Tuomet ją matė daugiausia kitataučiai, o dabar — savieji. Jos autoriai yra Viktoras Veselka ir Juozas Jasiūnas — abu detroitiečiai. Pirmasis atvežė labai gražių medžio drožinių, antrasis — audinių. Lankytojai visą laiką domėjosi jais ir būtų daug ką nupirkę, bet parodos autoriai nieko nepardavinėjo. Tuo būdu jie gali dalyvauti su tokia paroda įvairiuose renginiuose.

Leidiniai

Devintojo ateitininkų kongreso rengėjai, šalia įprastinio vadovo, išleido ir specialų leidinį "Ateitininkų keliu. 1911-1927-1977. Žmonės, įvykiai, darbai". Jį redagavo St. Barzdukas. Tai didelio formato knyga, turinti 216 psl. Viršelis — torontietės Danguolės Stončiūtės-Kuolienės. Leidinyje apžvelgiama praeitis, ryškieji vadai; prabyta buvę ateitininkų federacijos vadai — A. Damušis, S. Sužiedėlis, J. Girnius, J. Pikūnas,

P. Kisieliūs, vadovavę jau už Lietuvos ribų. Specialus skyrius kalba apie dabarties veiklą. Yra truputis atsiminimų ateitininkų veteranų. Ypač svarus prof. A. Maceinos straipsnis skyriuje "Ateitininkų darbai ir dienos". Išspausdinti sveikinimai — popiežiaus Pauliaus VI, JAV prez. J. Carterio, vyskupų ir daugelio kitų.

Paminėtinas ir kongreso giesmynėlis, kurin sudėtos lietuvių kompozitorių naujosios Mišių giesmės.

Keletas duomenų

Iš pranešimų organizaciniame posėdyje sekmadienį buvo matyti dabartinė ateitininkų federacijos būklė. Joje veikia trys sąjungos — moksleivių (jaunųjų ir jaunių) su 800 narių, studentų — su 300, sendraugių su 1200 narių įvairiuose kraštuose. Jaunųjų veikla, ypač moksleivių, gana gyva. Silpniau reiškiasi studentai, silpniausiai — sendraugiai. Pastarųjų veikla yra daugiausia individualinė. Sendraugiai reiškiasi visuomeninėje išsivijos veikloje. Tai palaima, bet kartu ir tragedija ta prasme, kad vienminčiai ideologijos srityje negali sutarti visuomeninėje bei politinėje plotmėje. Pasak vieno kalbėtojo, ir VLIKui, ir ALTai, ir LB vadovauja ateitininkai, bet sutarimo nėra. V.

Kleizos nuomone, galbūt reikėtų specialios stovyklos, kurioje veikėjai per kelias dienas galėtų išsikalbėti ir galbūt rasti bendrą kelią.

Ateitininkų organizacijos rūmuose leidžiamas žurnalas "Ateitis" atlieka savo uždavinį 100% red. kun. dr. K. Trimako dėka. Veikia ir knygų leidykla "Ateitis", išleidusi 32 knygas, literatūros fondas, šalpai fondas. Pastarojo pirm. dr. V. Šaulys pranešė, kad šiuo metu mažai kas prašo stipendijų studijoms. Iš anksčiau gavusių stipendijas mažai kas gražina. Negražinta \$21.000. Revizijos komisijos pirm. p. Pabedinsko pranešimu, šalpos fondas turi \$15.000.

Kongrese dalyvavo 137 atstovai (1 nuo 10 narių). Bendras skaičius su svečiais siekė 500.

Užbaigiamasis posėdis

Sekmadienio popietėje po pamaldų įvyko užbaigiamasis posėdis su garbės svečiais, vėliavomis, kalbomis. Gen. sekr. V. Kleiza suminėjo ilgą eilę sveikinimų iš organizacijų, institucijų ir asmenų. Įteikta komisijos paskirtoji kūrybos premija dr. Jonui Griniui. gvv. V. Vo-

(Nukelta iš 8 psl.)

TIESA IR GYVENIMAS

LIETUVOS SŪNUS Š. AMERIKOS INDEŪ APASTALAS

Lietuvis — tai geras patriotas ir neblogesnis katalikas. Tie du sparnai augštai iškelia taurų lietuvių ir jį atžymi kitataučių tarpe.

1977 m. birželio 16 dieną po ilgos ir sunkios ligos, pasimiręs kun. JUSTINAS KLUMBIS, buvo lietuvis ir lietuviams plačiai žinomas kaip Návajo ir kitų indėnų genčių misionierius bei misijų koplyčių ir bažnyčių statytojas.

Jis pats gyveno "kilnojamoje klebonijoje" — keturių ratų vagone, nes jam reikėdavo dažnai kilnotis į indėnų gyvenvietes Arizonos ir New Meksikos (beveik dykumų) valstijose, kaip dievnamių statytojui.

Paskutinė jo gyvenvietė buvo netoli Gallupo, 2000 metrų augštumu miesto, Pinehaven apylinkėje, kur dėl drėgmės stokos teauga menkutės pušelės. Iš to ir vietovės vardas Pinehaven. — Pušų sodyba.

Velionis buvo gimęs 1912 m. kovo 12 d. Švėkšnoje, Tauragės apskrityje. Kunigu įšventintas 1939 m. birželio 3 d. Kaune.

Jis ir jo brolis Romanas kurį laiką studijavo pas saleziečius Italijoje kartu su būriu kitų lietuvių, besiruošiančių apaštaliniam darbui Lietuvoje.

Man, kaip saleziečiui, teko 1976 m. kovo mėnesį keletą dienų praleisti pas kun. Justi-

Návajo indėnų mero nupiešta Dievo Motina, kaip matoma kun. Justino Klumbio pastatytoje koplyčioje, Pinehaven, New Mexico, JAV-bėse.

na ir iš arti stebėti jo misionierišką veiklą, jo neturtą ir visišką pasiaukojimą kitiems.

Tuo metu jis statė didoką šv. Jeronimo bažnyčią ir Návajo indėnų jaunimo centrą, norėdamas, kaip jis man išsitarė, tuo vardu pagerbti savo vargingos diecezijos vyskupą Jeronimą, kilme vokiečių. Tas centras turėjęs būti ir kun. Justino visų gausių statybų apvainikavimas bei užbaiga. Taip ir atsitiko.

Tikriausiai, toji didžioji meilė labiausiai užmirštieji ir apleisti indėnukams, kaip ir visa ta 'Návajo Youth Center' statybos našta dar labiau sulenkė kun. Justino liguotą kūną bet taip pat dar labiau jį iškėlė jį pažinusiųjų akivaizdoje.

Dabar kun. Justinas, tas kilnūs Lietuvos sūnus, indėnų apaštalas, ilsisi jo paskutiniu metu apvaikščiojamoje Pinehaven apylinkėje, tu pačių pušelių puškmėje ir savo statytosios Gerojo Ganytojo bažnytelės pašonėje.

Reikia tikėtis, kad, kaip Návajo indėnai (beveik du trečdaliai visų šiaurės Amerikoje dar tebegyvenančių) visuomet su pagarba, meile ir malda atsimins tą didįjį geradarij, taip ir lietuviai bei Tėvynė Lietuva įrašys tą ryžtingąjį ir dosnųjį savo sūnų i negėstančios atminties albumą.

Ilsėkis ramybėje, ir iš Anapus būk su mumis, neužmirštinas kunige Justinai.

K.P.U.

Mokslas ir religija - seserys

Raketų išradėjas Wernher von Braun pasisakymai apie mokslą ir religiją

Wernher von Braun, Amerikos erdvių amžiaus pionierius, miręs 1977 m. balandžio mėnesį, buvo ne tik pirmaujantis mokslo žmogus, bet ir giliai tikintis asmuo. Kartą jis pasakė: "Malda yra reikšmingiausias žmogaus veiksmas."

W. v. Braun buvo Vokietijoje išsimokslinęs fizikas, išradęs raketas, kurios nuskraidino pirmąjį amerikietį į erdves ir mėnulį. Jo manymu, mokslas savo pagrinduose yra panašus į religiją. Kaip religijoje yra reikalingas tikėjimas, taip būtinas jis yra ir moksliniame tyrinėjime, kuris remiasi tvarkingais procesais visatoje. Ir čia esąs reikalingas protinis pradai, į kurį atsiremia mokslas kaip visko pagrindą.

Viename simpoziume 1976 m. rudenį Filadelfijoje, kur buvo svarstomi esminiai žmonijos klausimai, W. v. Braun pareiškė: "Visatos didybė tik sustiprina mano tikėjimą į Kūrėjo būtinumą. Jei priimame gamtinę tvarką kaip gyvenimo būdą, tuoj pat ateina klausimas kodėl, ir tada vėl iškyla Dievas su visa savo garbe." Toji garbė, pasak jo, slypi už dar didesnių nežinomų gyvenimo realybių ir sudaro labiausiai slė-

WERNHER VON BRAUN, raketų išradėjas, labai vertinęs religiją

pinimą pilną tiesą, nuo kurios visiškai priklauso mokslas, pažįstas ją palengva, mažais trupinėliais.

W. v. Braun sakydavo: "Mokslas ir religija nėra priešai, o seserys. Mokslas bando daugiau sužinoti apie kūriniją, o religija stengiasi geriau pažinti Kūrėją." Jo nuomone, mokslininkas negali nepastebėti kuriančios inteligencijos už gamtinio vyksmo, nes visas jo darbas priklauso nuo protinio pagrindo gamtoje. "Keista yra galvosena kaikurių fizikų, kurie nesuprantamą elektroną laiko realiu dalyku, bet atsisako pripažinti Dievo realumą, nes Jo nesupranta."

Gimtojoje savo Vokietijoje W. v. Braun mažai tekreipė dėmesio į religiją. Ten jis dažnai susiremdavo su Hitlerio valdžia ir vieną kartą buvo pasodintas į kalėjimą, nors išrado grėsmingąją V2 raketą, kuri buvo panaudota paskutinėje fazėje karo su Britanija. Nominalinė W. v. Braun krikščionybė tapo intensyviu gyvenimu po ano per-

Toronte gauta žinia, kad okupuotoje Lietuvoje š.m. rugpjūčio 22 d. Šiauliuose mirė a.a. kun. Bronius Sakalauskas, šv. Petro ir Povilo vardo parapijos altaris. Laidotuvėse dalyvavo vysk. L. Povilonis ir daug kunigų. Tai jau penkioliktas šiais metais miręs Lietuvos kunigas. Velionis gimęs 1899 m., išventintas kunigu 1933 m.

gyvenimo ir atvykimo į JAV-bes. Čia jis tapo jų piliečiu ir Episkopalo Bendrijos nariu su visa šeima.

Tuomet jis pareiškė: "Pirmą kartą tikrai supratau, kad religija nėra tik iš senovės paveldėta katedra arba skubota malda paskutinę minutę. Religija turi būti atremta į drausmingumą ir pastangas."

Kalbėdamas apie maldą, W. v. Braun aiškino, kad jo gyvenime ji turėjo didelę reikšmę ir atskleidė naują dimensiją. "Aš pradėjau melstis kasdien, o ne atsitiktinai" — rašė jis "The Episcopalian" žurnale. "Aš keliavau toli į prerijas, kur galėčiau melstis vienas. Su savo žmona meldavausi vakarais."

W. v. Braun buvo nuomonės, kad religija, kaip ir mokslas, daro evoliuciją, auga ir kinta naujų Dievo apreiškimų šviesoje. Ypač jis pabrėžė moralinę religijos reikšmę. "Nei mokslas, nei technika neturi moralinės dimensijos" — sakė jis. Dėlto religija turinti "duoti mums moralines bei etines gaires, kurių mums taip beviltiškai reikia, norint apsisaugoti nuo tos jėgos, kurią mokslas paleido iš butelio."

Sulietuvino dr. P. Mačiulis pagal George Cornell rašinį, paskelbtą Assoc. Press agentūros

T. Ž.

SPORTAS

SPORTAS LIETUVOJE

Pabaltijo ir Gudijos futbolo turnyrą, surengtą Kaune jau 31-ą kartą, laimėjo Lietuvos rinktinė, baiginiame susitikime įveikusi Latvijos žaidėjus 1:0. Trečioji vieta teko Estijos rinktinėi.

Augštojo pilotažo varžybose Alytuje jėgas išbandė 26 Lietuvos lakūnai. Privalomų figūrų rungtį laimėjo vilnietis J. Kairys, laisvų figūrų — kaunietis R. Pivnickas, teisėjų paskirtų iš anksto nežinomų figūrų — J. Kairys. Pastarasis betgi iškrito iš varžybų prizinių dėl pralaimėjimo laisvose figūrose. Daugiakovėje daugiausia taškų surinko R. Pivnickas, II vietoje palikęs vilnietį R. Aleksiejų, III — vilnietį R. Drazdį.

Vilniaus "Žalgirio" komanda, surinkusi 35 taškus, laimėjo antrosios Sovietų Sąjungos lygos pirmosios zonos I rato futbolo žaidynes. Lygą sudaro 12 komandų. Antrą vietą išsikovojo "Iskra" su 31 tašku, trečia — "Lokomotyvas" su 28. Paskutinę vietą užėmė latvių "Dvina", tesurinkusi 19 taškų.

Stipriausius teniso žaidėjus išryškino Vilniuje penkias dienas trukęs turnyras. Lietuvos moterų teniso čempijone tapo vilnietė A. Vaitkienė, baigmėje nugalėjusi kaunietę N. Gudavičienę. Vyrų tenise stipriausias buvo vilnietis V. Mažeika, įveikęs kaunietį G. Remeikį. Moterų dvejeta varžybas laimėjo N. Gudavičienė ir A. Vaitkienė, vyrų — S. Labanauskas ir G. Remeikis, mišraus dvejeta — N. Gudauskienė ir S. Labanauskas.

Lietuvos aviamodelizmo pirmenybes Kaune laimėjo vilniečiai, išsikovoję visas pirmąsias vietas. Greičio modelių klasėje geriausias buvo vilnietis S. Nugaras, su savo modeliu pasiekęs 226,41 km per valandą. Jis taipgi laimėjo ir antrąjį medalį pilotažinių modelių klasėje, surinkęs 1775 taškus. Modelių oro kautynėse jau trečius metus iš eilės visus savo varžovus įveikė V. Ramelis ir A. Narkevičius. Lėktuvų kopijų klasėje aukso medalis teko V. Rimkaičiui, surinkusiam 1005 taškus. Dviejų kilometrų nuotolį greičiausiai per 9 min. 54 sek. nuskrido V. Sidlauskas ir A. Terentjevo modelis.

Padolske įvykusias šuolių į tolį varžybas laimėjo klaipėdietė O. Jonikienė, nušokusi 6 m. 36 cm. Rutulio stūmėjai ir jieties metėjai varžėsi Brianske. Klaipėdietė I. Putinienė užėmė I vietą, jietį nusviedusi 56 m. 30 cm. Trys Lietuvos atstovai laimėjo II vietas: rutulio stūmėjai: R. Plungė — 19 m 36 cm, B. Keršulienė — 17 m 81 cm ir E. Tatarūnas, numetęs jietį 73 m 24 cm.

Tarptautinės kategorijos teisėjų vardus gavo trys Lietuvos atstovai: vilniečiai Z. Raudonis ir M. Rudzinskas — baidarių ir kanojų irklavime, klaipėdietis P. Buivydas — krepšinyje.

Tradicinėse akademinio irklavimo varžybose Liucernoje, Šveicarijoje, dalyvavo 20 šalių atstovai. Iš keturiolikos baigminių plaukimų net 12 laimėjo R. Vokietijos sportininkai

Nepriklausomos Lietuvos LFLS sporto klubo krepšininės, lengvaatletės prie savo klubo patalpų Kaune, Ažuolyne, 1926 m. Dvi tos grupės sportininkės — Marija Voicekauskaitė-Iškauskienė (antroji iš dešinės pirmoje eilėje) gyvena Toronte, kita užrašė jos truputį į dešinę — Juzė Dzindziliauskaitė-Jazbutienė gyvena Miami, Fla. I.a.

Vienvietės valtys irklautoja kaunietė L. Kaminskaitė, pralaimėjusi vengrei A. Androš, gavo sidabro medalį. Antrąsias vietas laimėjusiose Sovietų Sąjungos porinėse bei keturvietėse valtyse buvo du kauniečiai sportininkai — V. Butkus ir A. Čikotas.

Sovietų Sąjungos gimnastikos varžybose, Vilniuje dalyvavo 12 vyrų ir 16 moterų komandų. Komandiniu požiūriu I vietą ir aukso medalį moterų grupėje laimėjo Rusijos rinktinė, II vietą — Maskvos gimnastės, III vietą — Ukrainos atstovės. Lietuvos gimnastė, surinkusiom 154,24 taško, teko XIII vieta. Vyrų grupės laimėtojai tapo Rusijos atstovai, II vietoj palikdami gudus, III — maskviečius. Lietuvos vyrai tik truputį buvo geresni už moteris su išsikovota XII vieta. Individualioje moterų varžybose čempionės vardą laimėjo sibirietė moksleivė M. Filatova, pernai dalyvavusi Montreolio olimpiadoje kaip VI-ji sovietinės rinktinės narė. Vilniaus varžybose ji surinko 78,65 taško. Antrą vietą su 76,5 t. užėmė maskvietė J. Muchina, III su 75,25 t. — N. Šapošnikova iš Rostovo prie Dono. Vyrų grupės aukso medalį laimėjo maskvietis V. Markelovas su 111,95 t., sidabro — voronežietis A. Tkačiovas su 110,95 r., bronzos — V. Tichonovas iš Rostovo prie Dono su 110,1 t. Gegužės 28-29 d.d. Vilniuje įvyks Europos gimnastų varžybos.

Vilniaus moterų krepšinio "Kibirkštis" komanda, treniruojama A. Gedmino, Rygoje pasibaigusiose Sovietų Sąjungos varžybose užėmė IV vietą, iš 36-šių rungtynių laimėjusi 25. Pernai kibirkštietės buvo V vietoje. Čempijonių vardą jau penkioliką kartą išsikovojo Rygos TTT komanda, II vietą — Maskvos "Dinamo", III — Maskvos srities "Spartakas".

Vilnietis A. Čereška Sovietų Sąjungos savigynos imtynių jaunių varžybose Kazanėje laimėjo I vietą sunkaus svorio grupėje.

Pabaltijo taurės XIX vaikų, jaunučių ir jaunių krepšinio varžybos buvo surengtos Leningrade. Komandinių požiūriu jas jau ketvirti metai iš eilės laimėjo lietuviai. Pirmąsias vietas šį kartą išsikovojo Lietuvos mergaičių, berniukų ir vaikinų komandos, treniruojamos V. Virbicko, A. Klimavičiaus, V. Garasto.

Atvirame Lietuvos savigynos imtynių čempionate varžėsi 198 šio

sporto mėgejai. Be pačių lietuvių, dalyvavo ir svečiai. Svičių eilės tvarka laimėtojai tapo: E. Uslanovas iš Tomsko, kaunietis E. Rudas, klaipėdiečiai V. Novikovas ir M. Raila, kauniečiai — A. Songaila, F. Jankauskas, V. Majauskas, Č. Jezerskas, A. Fiurstenbergas ir alytiškis S. Lukavičius.

TEVIŠKES ŽIBURIAI

PABALTIEČIŲ DEMONSTRACIJOS UŽ ŽMOGAUS TEISES

DEMONSTRACIJA 1977

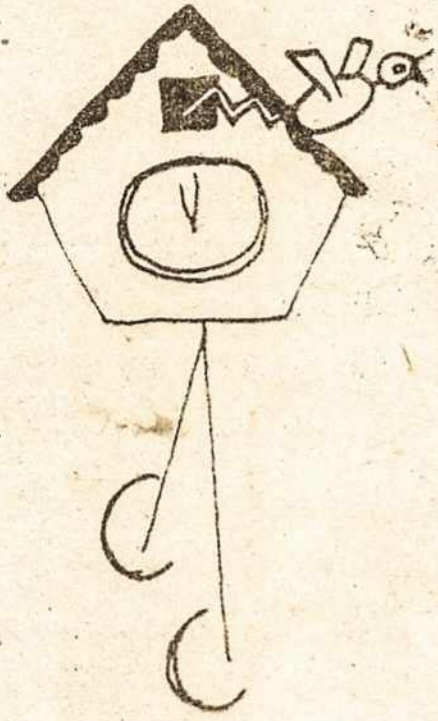
Prieš šešerius metus Mexico City Pasaulio psichiatrų sąjungos konferencijoj buvo tik mėginama iškelti SS barbarišką psichiatrinį ligoninių naudojimą politinių kalinių sveikatos naikinimui ir jų kankinimui. Honolulu pereitos savaitės konferencija, kurioj dalyvavo apie 4.000 psichiatrų iš 63 kraštų, priimtos dvi (Didžiosios Britanijos karališkosios psichiatrų kolegijos ir Amerikos psichiatrų sąjungos) rezoliucijos, pasmerkiančios SS psichiatrikos piktnaudžijimą ne ligonių gydymui, bet politiniam tikslam.

Belgrade susirinks 35 Helsinkio susitarimus 1975 pasirašiusių valstybių atstovai. Lietuvos, Latvijos ir Estijos atstovų Belgrade nebus. Deja, Lietuvoje ir kituose SS valdomuose kraštuose persekiojimas — kratos, tardymai, laikymas kalėjimuos ir psichiatrinėse ligoninėse — žiaurėja.

Sujudom, sukurtom laisvuose kraštuose gyvenantieji lietuviai. Įsteigėm Lietuvių žmogaus teisių komisiją. rašom spaudoje, kalbam per radiją, siunčiam laiškus ir telegramas, rašom memorandumus, ruošiamės demonstruoti.

JAV, Washingtone, kultūringą ir svarią demonstraciją rugsėjo 24 ruošia mūsų jaunimas, susiorganizavęs į Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungą. Susitarta su latviais ir estais. Sudarytas bendras trijų tautų vygdomasis komitetas. Renkamos lėšos. Reikalas yra rimtose ir veikliose rankose. Atsiliepdami į jaunimo politinį kvietimą. JAV ir Kanados lietuviai ruošiamės dalyvauti. Dalyvaus ir VLIKO valdybos visi nariai. Pasipriešinsime SS norui įteisinti okupaciją ir paneigti mūsų tautai teisę gyventi Lietuvoje ir pačiai valdytis.

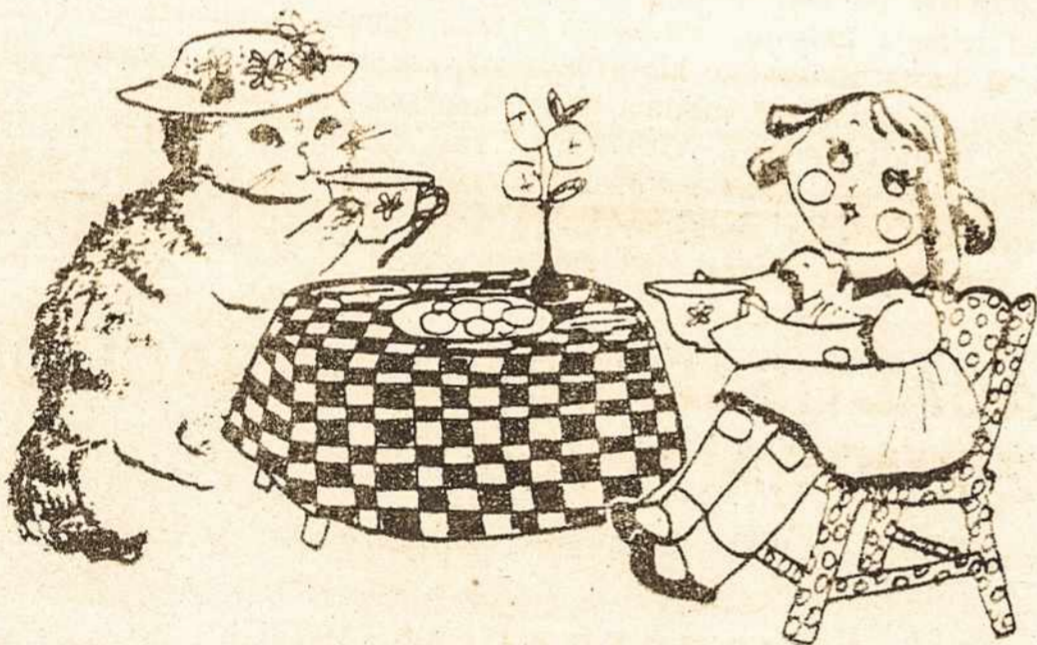
(ELTA)

KATYČIŲ ARBATĖLĖ

Vėlai naktį, kai visi saldžiai miega, mėnulis merkia akį pro langą. Gailutės kambarėly nubunda gegutė. Ji pramerkia geltoną akį ir užkūkuoja dvylika kartų. Reiškia — dvylikta valanda. Bet gegutė nori miego. Ji nesidairo ir nepamato, kas aplinkui dedasi. Ji įlenda į laikrodį ir vėl miega.

Gailutė irgi nežino, kas pas ją darosi dvylikta valandą naktį. Nubunda Gailutės lėlės ir katytės. Jos šnekasi ir geria arbatėlę. Būna labai linksmi. Ir taip kiekvieną naktį jos vaišinas.

Šianakt kitokia naktis. Šianakt ypatingas balius. Juk tai kačiuko Murziuko vardinės! Katienė Rainenė sukviėtė daug svečių. Juokdarys - Grybalys armonika gros. Gražuolės lėlės, Linda ir Ninda, šoks. Mažytės pelytės plos ir dainuos.

Mūsų Lietuva

Visi atėjo. Visi valgė ir gėrė. Visi šoko ir dainavo. Tai bent balius! Tai bent vardinės! Taip linksmu buvo, kad nė vienas nenorėjo eiti gulti. Pavargojų kojytės. Pavargojų akytės. Pavargojų ir uodegytės — kas jas turėjo.

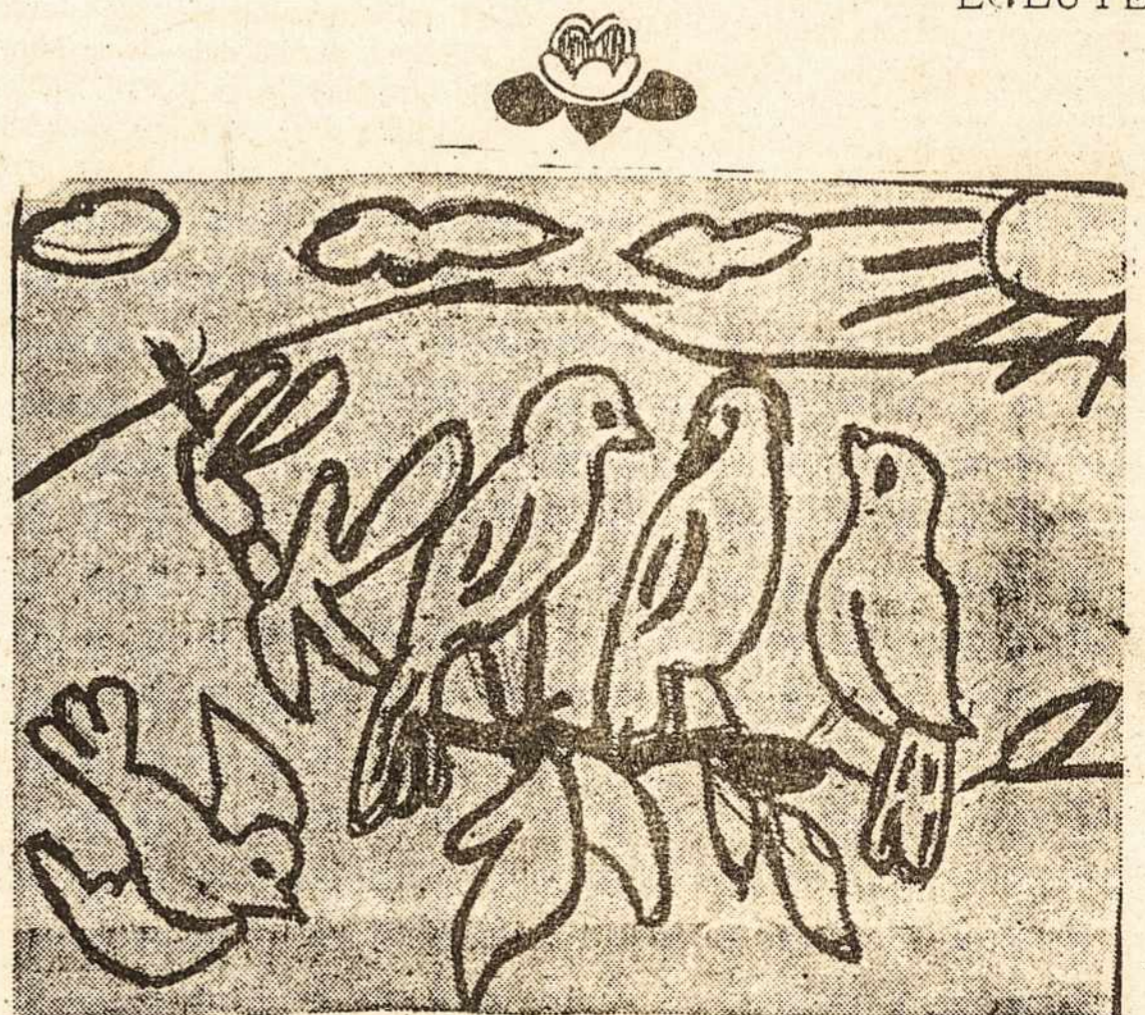
Nuvirto visi svečiai. Nuvirto ir užmigo. Miegojo prie stalo. Miegojo po stalu. Miegojo ant grindų. Miegojo ant kėdžių. Visi, visi knarkė iki ryto. Knarkė visą dieną.

— Gailutė negalėjo suprasti.
— Kodėl lėlės nenori žaisti?
— Tai buvo triukšmas! Akių užmerkt negalėjau. Visą naktį nemiegojau.

Žvirblinės vyras tik klausėsi. Ir jis nieko naktį negirdėjo. Bet, kad buvo, tai buvo. Juk visą dieną katytės miega... O jūs gi žinote kodėl.

EGLUTĖ

Vasaros giesmininkas

Piešė Genutė Zabarauskaitė, Marquette Parko lit. m-los mokinė

Literatūra · Dailė · Mokslo

Lietuvių literatūros skaitymai

D. Bindokienės vadovėlis po vienerių metų bandymo

A. RINKŪNAS

Kai maždaug prieš vienerius metus buvau paprašytas recenzuoti D. Bindokienės vadovėlį "Tėviškės Žiburiuose", pavartęs leidinį pamačiau, kad jame esama daug naujovių. Nutariau tada rašymą atidėti vieneriems metams ir pirmiau išbandyti jį augštesniuose lituanistiniuose kursuose Toronte. Ir taip dabar, po metų bandymo, grįžtu prie rašymo.

Naujovių vadovėliuose visad įdieškome ir randame, nes jų reikalauja pats gyvenimas — lituanistinis mokinių pajėgumas kasmet mažėja. Ir tai vyksta greičiau, negu nauji vadovėliai parašomi ir išleidžiami. Tuo būdu kiekvienas naujo vadovėlio autorius pastatomas prieš sunkų uždavinį: parašyti vadovėlių tokių, kuris taip greitai nepasentų.

D. Bindokienė bando tą problemą spręsti, sudėdama lietuvių literatūros kursą, skirtą pradžios mokyklą baigusiesiems mokiniams (lit. seminarams, kursams ar kitaip vadinamoms institucijoms) į vieną 590 psl. leidinį. Vadovėlis pradedamas tautosaka ir Donelaičiu, einama per Valančių, Baranauską, Pietarį, Maironį, Krėvę, Mykolaitį, Mačernį, Ramoną, Aistį, Brazdžionį, Pūkelevičiūtę, Spalį, Jankutę ir baigiama pačia autore — D. Bindokiene.

Sitai knyga planuojant susidaro du sunkumai: a. laikas, turimas norimai medžiagai išieiti, ir b. medžiagos parinkimas. Laiko turime nedaug. Augštesnioji lit. mokykla dirba tik kartą į savaitę, turėdama po vieną pamoką literatūrai. Tokių darbo savaitių į metus turime nedaugiau kaip 40. Vadinas, susidaro 160 pamokų per ketverius metus. Padalinus puslapių skaičių, išeina apie 3,6 puslapio pamokai. Tai nėra per daug, prileidžiant, kad mokiniai reikiamą tekstą perskaitys namie. Pagaliau, galima kažką ir praleisti. Kiekvienu atveju medžiagos gausumo problema autorės išsprendžiama geriau, negu ankstyvesniuose vadovėliuose, skyriuose po vieną pilną knygą kiekvienai klasei.

Medžiagos parinkimas yra bene dar sunkesnė problema. Nuo seno buvome įpratę išieivijos mokiniams duoti kone viską, kas buvo duodama nepriklausomos Lietuvos mokyklose: nuo tautosakos ir Donelaičio iki

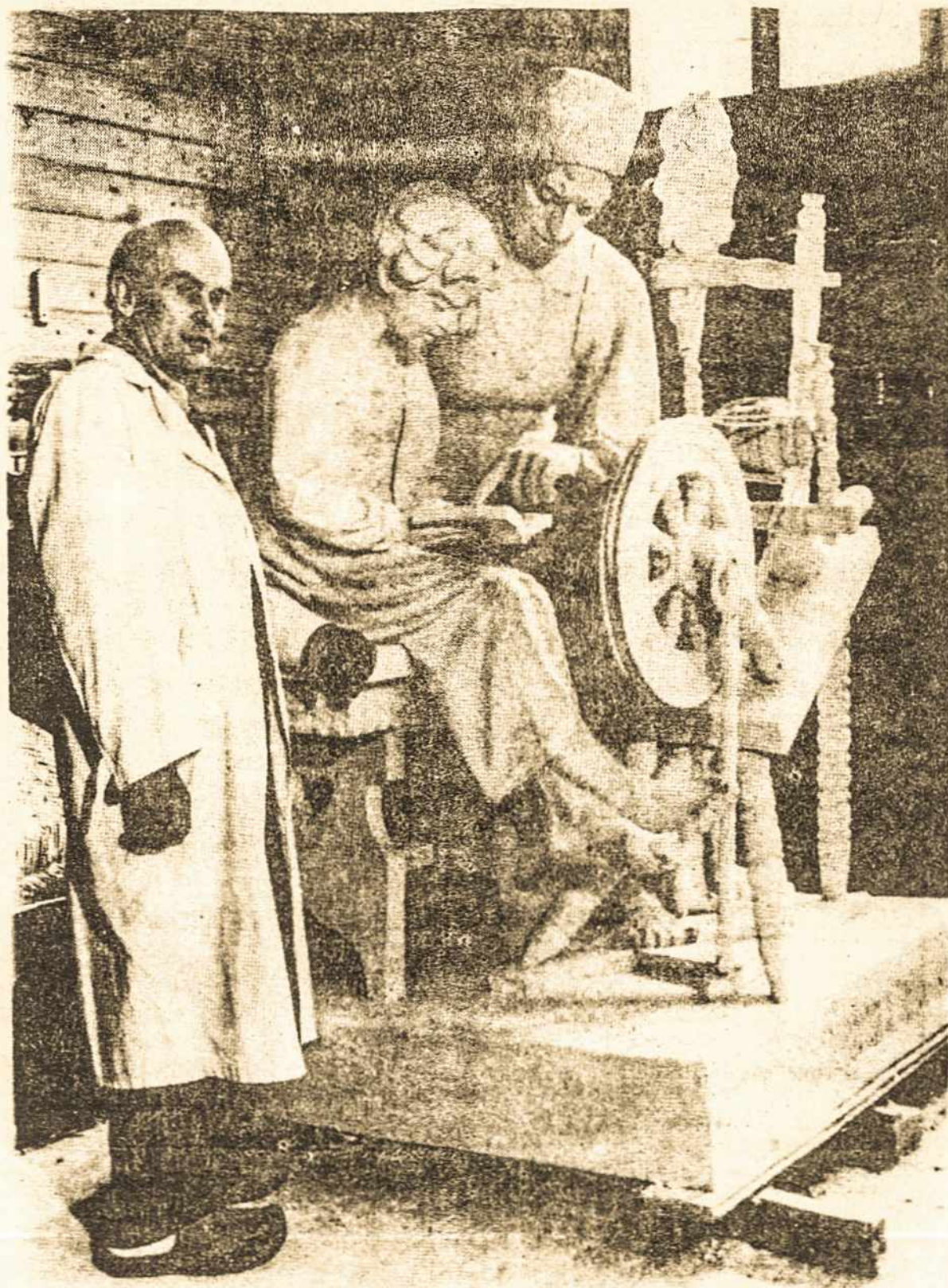
naujausių laikų, kurie dabar yra paįlgę, prisidėjus išieivijoje sukurtai literatūrai. D. Bindokienė laikosi tos pačios sistemos, duodama gana daug tautosakos ir išieivijos kūrybos, ton sąskaiton siaurindama tradicinius klasikus. Metų laikotarpyje spaudoje jai teko už tai priekaištų, ypač už tai, kad praleido Vaičiulaitį ir jo "Vakarą sargų namelyje". Kursuose Toronte praleidome apie trečdali autorių, nes turėjome skirti daugiau laiko įvairioms įžangoms ir skaitomuosius tekstus.

Praktiškai dirbant taip pat paaiškėjo, kad aptariamoji knyga yra tik chrestomatija, bet ne pilnas vadovėlis, nes apie kiekvieną autorių čia duodama tik atvaizdas, gimimo ir mirties metai bei parašytųjų veikalų pavadinimai. Tuo būdu, naudojantis vien šia knyga, tenka pačiam mokytojui dar pridėti autoriaus biografiją ir visą aplinką, kurioje veikalas gimė. Be tokių papildomų duomenų mūsų laikų jaunimui skaitomųjų tekstų mintys (išskyrus išieivijos tekstus) sunkiai suprantamos. Rašytojų minties supratimą sunkina dar ir tai, kad nėra jokių teksto iliustracijų ir žodynėlio.

Dalį tų trūkumų autorė atperka prie chrestomatijos pridėdama darbo sąsiuviniais, kurių yra keturi (atseit, po vieną kiekvieniems mokslo metams) ir kuriuos reikia pirkti atskirai. Juos tenka ir aptarti atskirai.

Apsidžiaugiau juos į rankas paėmęs, bet greit nusivyliau, kai bandžiau pritaikyti klasėje. Praktikos reikalui geroji sąsiuvinė pusė yra papildymas to, ko chrestomatijoje trūksta, būtent, autorių biografijos, klausimai mokiniui atsakyti (liečia chrestomatijos tekstus ir naujus tekstus sąsiuvinuose), kaikurių laikotarpių istorinė ir socialinė aplinka, sunkesniųjų žodžių žodynėlis (gaila tik, kad neduodama angliškųjų pakaitų), netgi literatūros teorijos pradmenys. Mokytojui būtų geriau, jei tie visi dalykai būtų pačioje pagrindinėje knygoje, kuri tuo atveju būtų nebe chrestomatija, bet vadovėlis. Na, bet tiek to — geriau atskirai, negu niekur.

Mūsų praktiškam reikalui darbo sąsiuvinė reikšmė labai sumažino autorės metodą, prileidžiantis, kad su chrestomatijos tekstais mokiniai bus jau susipažinę, prieš imdami darbo sąsiuvinį į rankas. Ir taip štai pir-

Dail. Petras Rimša prie savo kūrinio "Lietuvos mokykla 1864-1904" Lietuvoje. Jo autorius mirė Kaune 1961 metais

mame sąsiuvinėje (mūsų tvarkoje tinkamame X-iam skyriui), po labai gero bendrosios tautosakos apipavidalinimo, pereinama prie rašytojų, rašiusiu tautosakos temomis: Pietario, Krėvės, Maironio, Sruogos. Kas ne kas, bet Pietaris ir Sruoga tikrai nepriklauso tai pačiai rašytojų epochai. Antrame sąsiuvinėje (manytime, XI skyriui, skirtame "Aušros" laikotarpiui), šalia Maironio, grįžtama į Valančių, nuo kurio šokama į Lazdynų Pelėdą. Šatrijos Ragana ir vėl į Sruogą, o sąsiuvinio gale jau randame Pūkelevičiūtę, Baroną, Spalį, Užubalienę ir pačią autorę. Trečiame sąsiuvinėje (XII sk., normaliai skirtame nepr. Lietuvos laikotarpiui) randame dar vieną naupjovę — skersiniu pjūviu vėl einama per visą literatūrą, sustojama ties atskromis temomis, kaip "Lietuvės inteligentas XX š. pradžioje" (L. Pelėda, Vienuolis, Šatrijos Ragana), "Poetai ir senovė" (Maironis, P. Vaičiūnas, Putinas). Puikios tai temos, bet tik ne mūsų XII sk. mokinio lygiui.

Ketvirtojo sąsiuvinio didžioji dalis, skirta išieivijos literatūrai, yra gera, tik į pabaigą čia vėl

"paklysta" Donelaitis, Baranauskas ir eilė kitų.

Dėl tos visos maišaties minėtieji sąsiuviniai mūsų mokiniams netiko. Juos panaudojo tik mokytojai, besiruošdami pamokoms.

Rengiant naują minimų sąsiuvinė laidą, autorei reiktų pastudijuoti amerikiečių - anglų mokyklose vartojamus literatūros darbo sąsiuvinis.

Danutė Bindokienė, LIETUVIŲ LITERATŪROS SKAITYMAI, Kristijono Donelaičio Lit. Mokyklų leidinys, Čikaga, 1976 m., 590 psl. Leidinio mėcenatais buvo 44 šeimos, organizacijos, asmenys. Kaina nepažymėta. Parduodama po \$12,50.

Danutė Bindokienė, LIETUVIŲ LITERATŪROS KONSPEKTAI, Minėtos mokyklos leidinys. I šas. 50 psl., II — 86 psl., III — 124 psl., IV — 134 psl. Parduodama po \$2 sąsiuvinis.

T. Ž.

TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA
MŪS ŠIRDYJE VISADA!

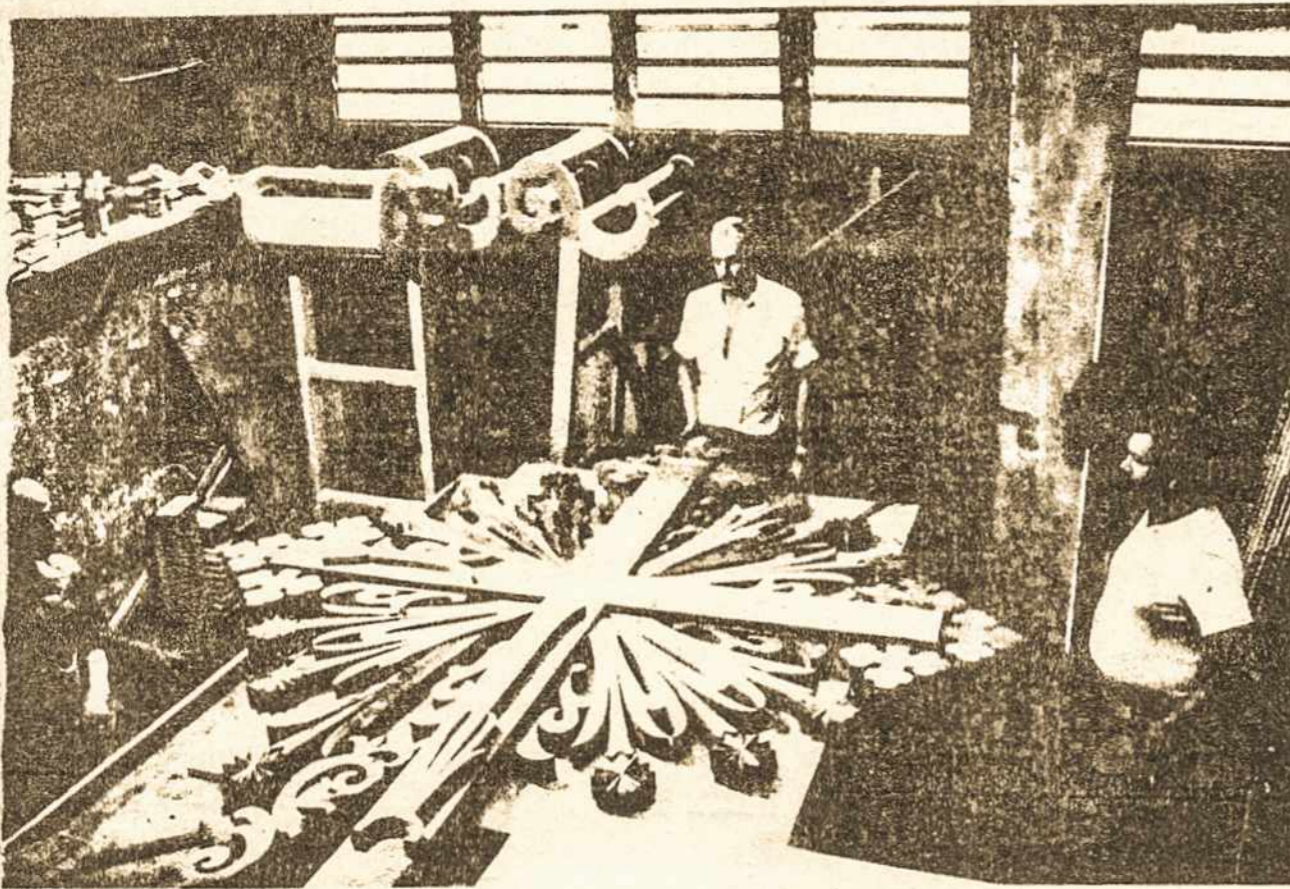
MŪSŲ ŽINIOS

NAUJAS KRYŽIUS JAU BAIGIAMAS

Pasikalbėjimas su Vincu Baniu Zelinos lietuviško kryžiaus pastatymo reikalu

ML: Prieš du mėnesius pasirodė ML-voj naujo lietuviško kryžiaus V. Zelinoje projekto nuotrauka (žr. nr. 29, liepos 21 d.) ir pirmas aukotojų sąrašas. Po to apie kryžių nebuvo daugiau jokios žinėlės. Pone Bany, Jūs esate kryžiaus statymo komiteto pirmininkas, tai ar galėtumėte M. L. skaitytojams pasakyti, ar kryžiaus statymo darbas jau pradėtas, ar dar tik braižinyje?

V.B.: Man tikrai malonu Jums pasakyti, kad mūsų kryžius ne tik pradėtas statyti, bet jau beveik baigtas. Tai matote, kad mes nemiegam. Tokį kryžių pastatyti nėra jau taip lengva. Reikia didelio ir gero me-

KONGRESAS

(iš 7 psl.)

kietijoje. Čekį \$1500 priėmė kun. G. Kijauskas.

Čia pat paminėta vysk. V. Brizgio 50 metų kunigystės sukaktis. Federacijos vadas dr. P. Kisielius tarė sveikinimo žodį ir įteikė sukaktuvininkui specialų adresą, už kurį pastarasis padėkojo atitinkama kalba. Be kitko, jis paminėjo, kad savo laiku buvo kviestas būti Toronto kun. seminarijos rektoriu, bet pasirinkęs darbą su lietuvių išeivija.

Baigminį žodį tarė ateitininkų federacijos tarybos pirm. dr. A. Damušis. Jis pažymėjo, kad praeityje ateitininkija prisidėjo prie tautos paruošimo sunkiems laikams, dabar jos uždavinys — ruošti išeivijos jaunimą tautos prisikėlimui. Dėlto ateitininkų vadovybė ateityje kreipsianti ypatingą dėmesį į jaunimo formavimą. Ateitininkų veikla ir toliau remsis krikščionybę, aukos dvasia ir tėvynės meile.

Pirmininkaujantis prof. B. Vitkus išreiškė padėką visiems, prisidėjusiems prie kongreso surengimo, ypač rengėjų k-to pirm. G. Kijauskui, SJ. Kun. J.

Šeškevičius iš Brazilijos, vienas iš prezidiumo pirmininkų, metė keletą baigminių pastabų, be kitko, kviesdamas visus dinamiskon veiklon, užmiršus visus smulkias nesėkmes. Esą lietuviai dažnai vis dar ginčijasi dėl blusos, nors dramblys jau guli negyvas.

Pasigirsta ateitininkų himnas, iškeliauja vėliavos, o su jomis ir kongreso dalyviai.

Banketas

Kongresas baigėsi banketu, suruoštu puošnioje ukrainiečių "Pokrova" salėje. Iš anksto buvo išparduota 700 vietų ir dar liko 300 norinčių į banketą pakliūti, bet dėl vietos stokos dalis jų, daugiausia jaunimo, atvyko tik po vaišių į šokius. Banketą pravedė jo rengėjų komiteto pirm. Pr. Razgaitis. Pradžioje į visus prabilo prof. S. Sužiedėlis. Meninę programą atliko Klevelando mergaičių grupė, vadovaujama V. Čyvaitės. Sveikino VLIKo pirm. dr. K. J. Valiūnas, Klevelando miesto vardu — R. Kudukis. Šokiai tęsėsi iki ankstyvo ryto ir visoje salėje vyravo tik jaunimas, skambėjo dainos ir matėsi besišnekučiuoją vyresnieji.

Tėviškės Žiburiai K. G.

džio, o taip pat ir nemenko meistro. Patį medį padovanojo Sr. Estefano Curalon, kuris yra savininkas vieno didžiausių statybos medžiagų sandėlių visoje apylinkėj. O kas liečia meistrą — jei turėtumėt laiko, nuvažiuotum pažiūrėti, kaip mūsų kryžius atrodo.

ML: Paskelbtame aukotojų sąrašė, iš septynių aukotojų, rodos, tik vienas lietuvis (lietuvė — L. Majienė). Ar tai nekeista?

V.B.: Nėra kuo rūpintis šiuo reikalu. Lietuviai jau daug suaukojo, ir kiti pažadėjo duoti stambesnę auką, tik dar nespėjom jų vardus perduoti laikraščiui. Mums visos aukos, kad ir mažos, yra geros ir malonios priimanos.

Juk dideli namai pastatomi iš mažų plytų. Čia pasinaudoju proga pacituoti vieną asmenį nuolat dirbantį be jokios asmeninės propagandos. Tai p. URŠULĖ BENDORAITIENĖ, kuri net ligota, dėl kryžiaus statymo telkė nemenką sumelę — 6.435 kruzeirus, juos surankiodama iš 45 asmenų, kurių tik trys kitataučiai. Tai tik reikia dėkoti tokiai mūsų tautietei, kuri taip tyliai darbuojasi — jau daug ir daug metų.

Taigi, kryžius bus netik lietuviškas, o ir lietuvių aukomis pastatytas, kuo jis bus dar brangesnis. Žinoma, mums malonu, kad ir vietiniai šil-tai priėmė šią iniciatyvą ir dosniai ją remia.

ML: Ar turėjote kokių nepamatyto kliūčių su darbu?

V.B.: Jokių problemų nebuvo, nes darbą atidavėm įgudusiam profesionalui-meistrui, sr. Anisio Popic. O kas liečia lėšas — matom, kad žmonės labai mielai bendradarbiauja.

ML: Ar yra žmonių, įpareigotų rinkti šiam reikalui aukas?

V.B.: Yra keturi sąrašai, kuriuos stengiasi užpildyti p. URŠULĖ BENDORAITIENĖ, PETRAS ŠIMONIS, VYRŲ BROLIJA ir VINCAS BANYS.

ML: Ar dar daug trūksta iki 14.000? Juk, rodos, tiek tas kryžius turėtų kainuoti.

V.B.: Na, surinktų pinigų jau užtenka numatytam kryžiui apmokėti. Bet, kadangi dar daug žmonių aukoja ir nori aukoti, tai dar tęsim aukų rinkimą — ir pastatysim kitą panašų, kryžių Sodyboj — ATIBAJOJ.

Tai pasakęs, Vincas Banys linksmi nusišypso ir veda į dirbtuvę parodyti statomo kryžiaus. Dirbtuvės viršininkas, PAULO POPIC viską aprodo ir paaiškina, kad prie kryžiaus dirba 2—4 darbininkai maždaug 30 dienų. Daug darbo turi būti atliekama ne mašinom, o ranka.

ML: Tai kada bus baigtas kryžius?

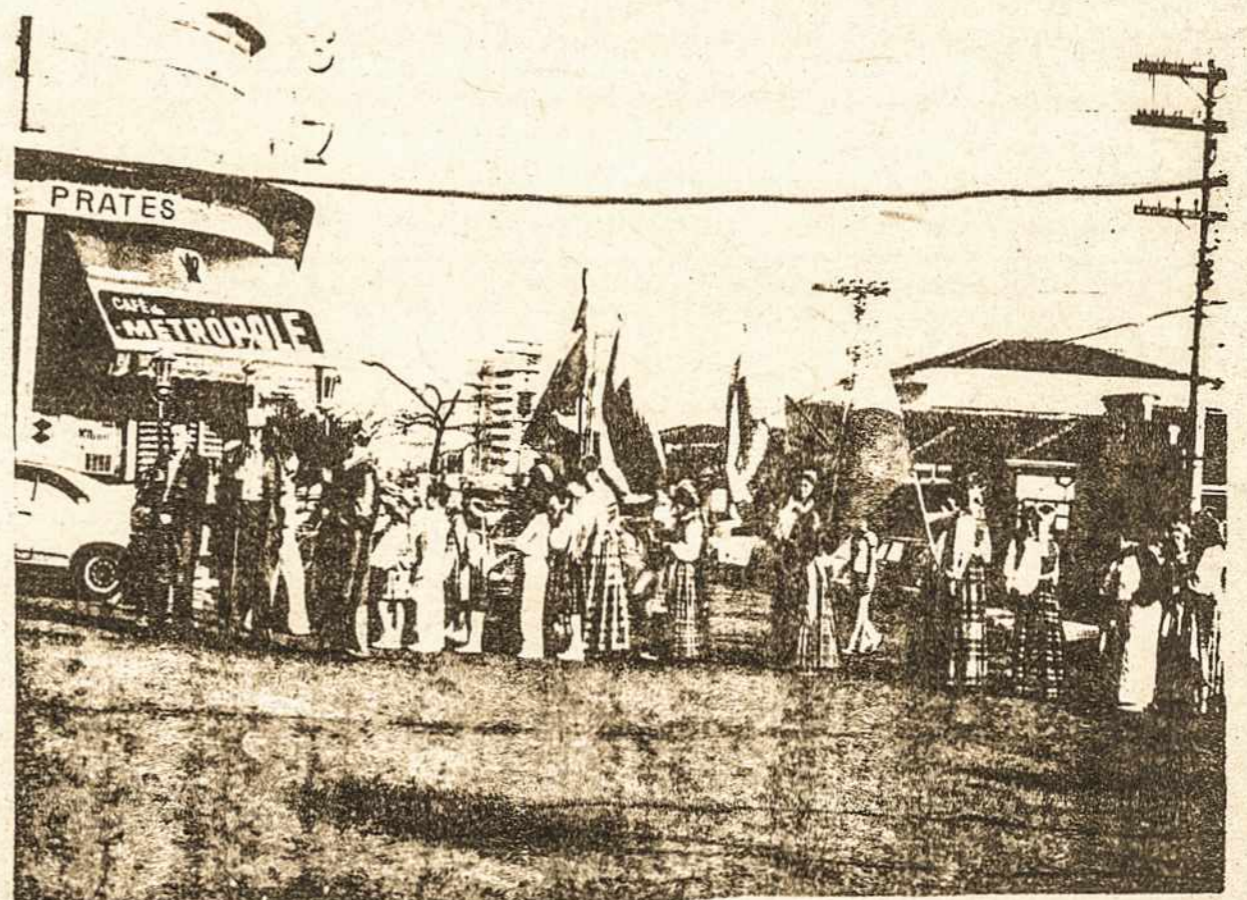
P.P.: Už 15 dienų

Na, galim jam duoti dar kita tiek magaryčių. Tai už mėnesio jau tikrai galėsime kelti šventę.

ML: O kaip jį pastatysit?

V. B.: Kviesime "bombeiros" su visom mašinom — jie pastatys.

IŠ ŠILINĖS ATLAIDŲ:
dalis procesijos

MŪSŲ ŽINIOS

INTERIORO LIETUVIAI

Rašo ses. Ksavera iš Guajara-Mirim, RO:

"Mūsų naujas laivas-ligoninė užbaigtas ir įrengtas išplaukė atlikti pirmajai savo misijai, kuriai yra skirtas. Aš irgi turėjau laimės pirmą kartą su juo keliauti. Ekipažas susidėjo iš 15 asmenų. būtent kun. Bendoraitis, dr. . brazilas, dr... prancūzas, dr.. dentistas bolivietis, ses. Elena ir aš.. Per 15 dienų nuplaukėm 800 km upėmis Mamoré ir Guaporé. Turėjom 700 konsultacijų, 180 skiepijimų nuo skarlatinos ir apie 250 dantų ekstrakcijų.

Įdomu buvo — ir tuo pačiu metu skaudu — aplankant tuos vargšus prie upių krantų. Sunkus ir vargingas jų gyvenimas...

Apsidžiaugiau sužinojusi, kad kun. Urbaitis jau atvykęs į S. Paulo. Pažinau jį Chicagoj.. Gal ir jis galės atvykti mus aplankyti kartu su Romualdu.

Parašiau ir padėkojau kun. Rukšio motinai (Ji parėmė kun. Bendoraičio misiją savo auka)'.

VIEŠNIA IŠ ARGENTINOS

ML redakcijoje lankėsi, p. J. Bagdžiaus lydima, p-lė EUGENIJA RUDYTĖ, Argentinos Lietuvos Centro Valdybos v. pirmininkė; ir davė informacijų apie Argentinos lietuvių veikimą.

Ji Brazilijoje lankėsi asmeniniais sumetimais, atostogoms, bet stengėsi sueiti į kontaktą ir su lietuviiais, ypač su jaunimu. Dar vyks ta į Venecuelą ir JAV-bes, kur numočiusi susitikti su PLB jaunimo reikalų vedėju, R. Kasparu.

Argentinoj, nors pastebimas didelis nutautėjimas, tačiau jaučiama ir nemaža atspara. Ten veikia dvi didelės organizacijos — Susivienijimas Lietuvių Argentinoj ir Lietuvių Centras, jau neskaitant paraprijos; turi tris sales ir tris mokyklas su keliom mokytojom. Po Jaunimo kongreso susitvėrė dar Jaunimo Sąjunga (p-kė Nelida Urbaitė), kuri turi ir savo mėnesinį organą JAUNIMO ŽODI, Šokių grupė INKARAS (vad. Juozas Pulikas) neseniai paminėjo ketvirtas gyvavimo metines, o mergaičių choras GINTARĖLIS (vad. Aldona Cikstaitė) — pirmąsias metines. Jiems pradžia davė p. Stanevičius.

Veikia dar Senelių židinys, Birtiečių draugija ir kitos mažesnės organizacijos.

Visus lietuvius informacijom jungia du jau senesni laikraščiai — LAIKAS ir BALSAS ir, dabar, JAUNIMO ŽODIS (vien jaunimo

redaguojamas ir geriausiai besilaikantis).

Visi jau gyvena netolimo VI P. Amerikos Lietuvių Kongreso dvasia — apie jį kalba, jam ruošiasi.

Ačiū p-lei Eugenijai už informacijas. Ir geriausi linkėjimai Argentinos lietuviams ir per šiuos ML puslapius.

LANKĖSI PROVINCIOLOS

Rugsėjo 8 dieną šv. Kazimiero paraprijos saleziečius aplankė São Paulo saleziečių provincijos vyresnysis — inspektorius, pe. Fernando Legal. Tai buvo pirmasis oficialus, kanoniškas vizitas, pagal pačios vienuolijos nuostatus. Vizitatorius išsikalbėjo su visais ir su kiekvienu atskirai, ir buvo aptartos tiek bendruomeninio gyvenimo, kiek ir parapinio darbo galimybės.

ŠV. MYKOLO MERGAIČIŲ MOKYKLOS DEBUTANČIU BALIUS

Seselių Pranciškiečių Zelinės gimnazija praeitą penktadienį (rugs. 9 d.) surengė didžiulį balių savo penkiolikmetėms mokinėms-debutantėms. Tam tikslui buvo išnomuota didelė salė São Caetano, kurioj galėjo tilpti keletas tūkstančių žmonių.

Kadangi Silvana Banytė yra šiemet debutantė, tai tėvelis Vincas ir mamytė Lucilla į balių pakvietė dalyvauti mergaites ir berniukus iš Ramovės, su kurisia Silvana šoka Rūtelėje. Tai buvo nemažas pulkas — viso 28 žmonės. Kita mūsų debutantė — tai Doris Kunickytė. Baliuje dalyvavo taip pat Vanda ir Algirdas Pumpučiai, o iš Moocos Maristela ir Sofia Žutautaitės.

Eliane Korsakovaitė, 14 anos, cursando 8-va série do Colégio Estadual Olga Beneli (ex Cepam), membro atuante da RŪTELÉ e skautė, durante a Semana da Pátria teve que fazer como trabalho comemorativo uma poesia, para depois ser feita a música. O seu tema poético ganhou a 3-a colocação e recebeu uma condecoração. Foi convidada a 8-va série para a olimpíada de matemática. Foi feita no colégio a seleção dos alunos mais capacitados.

Eliane e mais uma garota recebeu a 1-a colocação; e vai participar das melhores em matemática na FATEC nos dias 17 de setembro e 22 de outubro na Faculdade

Rugsėjo 24 dieną OSVALDO ENRIQUES BRITO mini savo 14-tą gimtadienį. Šia proga jį sveikina seneliai

Pranas ir Katarina Škėmai

Antonio Alvares Penteado (FAAP) e no Pacaembu.

Pedimos orações para esta jovem ser bem sucedida.

Suas amigas

RAŠO KUN. ŠULCAS

Prie kitų jau anksčiau rašytų laiškų pridedu šią žinią, kuri man labai svarbi (manau, kad ir jums ji duos daug džiaugsmo), būtent: Dievas man suteikė malonę eiti dirbti misijose, vienoj iš neturtiniausių ir primityvių Afrikos genčių — Ruanda, Centrinė Afrika.

Manau, kad man susidarys sąlygos padaryti tokį gyvenimo patyrimą, kokio net joks fakultetas negali duoti.

Turėsiu išmokti dvi naujas kalbas — prancūzų ir bantų. Tikiu, kad galėsiu deramai padėti savo bendrabroliams misionieriams saleziečiams, kurie ten pradėjo dirbti 1962 metais.

Klausite: O ar Brazilijon negrįši?

Tikiu, kad kiekvieno mūsų gyvenimas yra Dievo rankose. Taigi, kas gali geriau tvarkyti mūsų dalykus, kaip gerasis dangiškasis Tėvas?

Aš pasilieku su tais pačiais bičiulystės jausmais. Ir kai ateis laikas, stengsiuos daryti ką galėsiu, jums pagelbėti (kaip bandau jau ir dabar čia, kiek tik mano galimybės leidžia).

Tuo tarpu siunčiu geriausius sveikinimus jums ir visai mūsų jaunimo "turmai".

Tikrai iš naujos vietos negalėsiu daug rašyti, nes net nežinau, ar visuomet galėsiu turėti staliuką ant kurio pasiremti. Tačiau mano mintys ir tikroji mano jums meilė Kristuje, kartu su malda, dažnai, labai dažnai jus lankys.

Kun. Hermanas

SUGRIŽO IŠ AUSTRALIJOS

Sugrižo iš ilgos savo kelionės po Australiją RYMANTĖ STEPONAITYTĖ, ten praleidusi atostogas ir susitikusi su daugeliu lietuvių. Pirmus įspūdžius jau atnešė į ML redakciją. Jai jau iš anksto dėkojam už kelionių įspūdžius, kuriais pažadėjo pasidalinti ir su Brazilijos lietuviams per ML puslapius.

PAIEŠKO

STASYS JŪRAITIS iš Australijos, sūnus Elenos Jadvilaitės Jūraitienės, paieško ONOS JADVILAITĖS KANČIUVIENĖS, kilusios iš Virbalio, išvykusios iš Lietuvos į Braziliją 1924 m.

Ji turi sūnų Juozą ir daugiau vaikų.

Stasio Jūraičio adresas:
9 Marian St.
Enmore, Sydney
N.S.W — Australia 2042

ŠYPSENAS

Nuomininkas

— Labai gailiuosi, — kalba nuomininkas namo šeimininkui, — bet ši mėnesį negalėsiu sumokėti už butą.

— Kas per velniava?! — šaukia šeimininkas. — Jūs man tą patį sakėte ir praėjusį mėnesį, ir prieš tris mėnesius...

— O argi aš neišlaikiau savo žodžio?

Jūrininkas

Pasigėrė patyręs jūrininkas ir eidamas įvinto į patvinsų užgatvio griovį. Tai pastebėjęs policininkas bandė jį ištraukti, bet jūrininkas spyrsi, sakydamas:

— Pirmiausia gelbėkite moteris ir vaikus! Aš galiu palaukti...

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-BOMBONINAS, TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Utor Banys Ltda.

Av. Paulista 1042/7

S. Paulo

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

ALIO! ALIO!
CIA SÃO PAULO!

PANORAMA LITUANO

Lietuviška radijo valandėlė jau veikia. Ir, nežiūrint pradžiai būdingu nesklandumu, veikia gerai. Valandėlę veda jaunos lietuviškos pajėgos. Tai joms — VALIO.

Pastabas, patarimus, pasiūlymus, o taip pat ir padaršinimą, rašykite valandėlės vadovybei: PANORAMA LITUANO, R. Consoiação 2608, Conjunto 11, 01302 São Paulo, SP.

Kiekvieną šeštadienį, 12,15 — 12,45. — klausykite PANORAMA LITUANO, radijo stotis Novo Mundo, 560

VI-tam PAL KONGRESUI RUOŠTI KOMISIJA

Rugsėjo 17 dienos vakarą šv. Kazimiero p-jos patalpose posėdžiavo sušaukti lietuviškų organizacijų atstovai tikslu sudaryti VI-tojo Pietų Amerikos Lietuvių Kongreso ruošos komisiją. BLB-nės pirmininkui, Alg. Saldžiui, atidarius posėdį, po įvairių diskusijų, dauguma sutiko su pasiūlymu minimą komisiją sudaryti iš posėdy dalyvaujančių organizacijų atstovų susidarė toks vaizdas:

- iš BLB-nės: Algirdas Sliesoraitis
- iš Šv. Juozapo L. B-nės: Vytautas Bacevičius
- iš BLJS-gos: Arnaldas Zizas
- iš Rūtelės: Algirdas Pumputis
- iš Skautų: Eugenija Bacevičienė
- iš Ateitininkų: Magdalena Vinkšnaitienė

Brazilijos Lietuvių Sąjunga-Aliança, kuriai atstovavo Ant. Dutkus, ir Brazilijos Lietuvių Kunigų vienybė, kuriai atstovavo k.Pr. Gavėnas, pasiūš vėliau savo atstovus.

Ir kitos organizacijos, dėl vienos ar kitos priežasties nedalyvavusios šiame pirmame posėdy, dar galės pristatyti savo atstovą (ar atstovus) sekančiam POSĖDY, kuris šaukiamas KETVIERTADIENI rugsėjo (setembro) 22 dieną 20, 30 val. šv. KAZIMIERO P-JOS PATALPOSE.

NEŠYKSTĖKIME ŽINIŲ

Mūsų kolonijoje dažnai įvyksta daug svarbių dalykų, kurių žinia

nepasiekia mūsų kolonijos, nes niekas jų nepaskelbia mūsų spaudoje. Tai dažniausia įvyksta dėlto, kad žmonės nežino, įog užtenka užteiti į MŪSŲ LIETUVOS redakciją ir paprastai pasikalbėti su laikraščio darbuotoju, kad žinia būtų perduota. Kam tai per sunku, pakanka paskambinti telefonu.

VEDYBINĖ SUKAKTIS

Rugsėjo 17 dieną ALFONSAS D. ir ROŽĖ ARTINI PETRAIČIAI atšventė vedybinio gyvenimo 26 metus. Šią sukaktį geidė atšvesti su Dievu, visų gėrybių Davėju. Tad užprašė šv. Kazimiero koplyčioj Mišias, kuriose dalyvavo kartu su dukrom Irute, Onute-Liblikiene, žentu, giminėm ir dviem vaikaičiais-anūkiais, kuriuodu per mišias, abu kartu ar pakaitomis, nekaltai „giedojo“ jaunos gyvybės giesmę.

Gausios Viešpaties palaimos pp. Petraičiams ir jų ainijai.

SVEČIAI IŠ VENECUELOS

Pirmadienį, rugsėjo 19, užsuko į São Paulą p. J. Kukanauza su Ponia ir Dukra. Keliauja firmos reikalais ir atostogoms, kurias numatę praleisti Argentinoj. P. Kukanauza Venecueloj yra „Gairės“ redaktorius ir visuomenininkas. Čia susitiko su BLB-nės valdyba bei keliais kitais lietuviais. Trečiadienį, IX.21 išskrido į Buenos Aires.

SILVANAI BANYTEI' PREMIO GOVERNO DO ESTADO DE SÃO PAULO

„Semana da Pátria“ iškilnių proga rugs. 17 d. São Paulo Municipal teatre buvo premijuoti geriausi visų S. Paulo valstybės valdžios pripažintų muzikos konservatorių-mokyklų geriausi mokiniai. Geriausia Francisco Braga muzikos konservatorijos mokinė šiemet buvo Silvana Banytė. Tai kukli ir maloni Lucilos ir Vinco Banių duktė. Ji lanko lituanistinę mokyklą, priklauso ateitininkams ir skautams, šoka ir dainuoja Rūtelės ansamblyje. Jau 9 metai kai lanko Helviros Kilčiauskaitės Bellucci vedamos konservatorijos piano pamokas. Silvana mėgsta taip pat modernišką-amerikonų muziką ir Chico Buarque, rimtai mokinasi ir sportuoja, myli gamtą ir norėtų būti alpinistė arba parašiutininkė. Kadangi tie sportai pavojingi, tai pakol kas pasitenkina važinėti dviračiu, žaisti tinklinį ir ping-pongą Silvanai linkime geros sėkmės ir laukiame pasirodymo kolonijos kultūriname gyvenime.

RIO DE JANEIRO

Įkurtuvės ir vardinės

Siaurusaičių ir Dutkų sodyboje, 09-09-1977 įvyko Antano ir Sonios Siaurusaičių namų pašventinimas, o taip pat tą dieną ponia Sonia atšventė dar vieną savo gimtadienį.

Ta dvigubos šventės proga Siaurusaičių ir Dutkų šeimos pakvietė didoką būrelį Rio lietuvių ir visiems suruošė puikų priėmimą pietus ir churrasco. Po vaišių nuskaubė lietuviškos dainelės, o ponia Sonia Dutkaitė-Siaurusaitienė gražiai pagrojo akordeonu. Gerai ir maloniai nusiteikę svečiai išsiskirstė, vieni tą pačią, o kiti rytojaus dieną, dėkingi maloniems šeiminkams už smagų subuvimą.

V. Kyselis

„PRO LIBERTATE“ NUOSAVOJ BŪSTINEJ

Pavergtųjų tautų komitetas PRO LIBERTATE rugsėjo 15 turėjo savo įprastą mėnesinį posėdį jau nuosavose patalpose São Paulo miesto centre, rua Jaguaribe, 465.

Komiteto v. pirmininkas, slovakas Karel Baloun, PRO LIBERTATE vardu viešai dėkojo lietuvių kolonijai už lietuvių kultūros festivalį, kurį apibūdino kaip meno šedevrą (obra prima). Lietuvių atstovas, kpt. J. Čiuvinskas iš savo pusės kvietė pasiklausyti kas šeštadienį (12,15 — 12,45) lietuviškos radijo valandėlės per stotį

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

HOMENS-SENHORAS

CRANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

DĖMESIO.

PARQUE DAS NAÇÕES —
UTINGA:

įprastos LIETUVIŠKOS PAMALDOS kiekvieną pirmąjį mėnesio sekmadienį šiuo tarpu bus KAZIMIERO ir MARIJOS SKORUPKIŲ namuose, rua Alemanha, 388, Parque das Nações.

VEIKLOS KALENDORIUS

Rugsėjo 24 d., 16 val.: Literatūros ratelio popietė šv. Kazimiero p-jos patalpose. Ten vyks ir skaitymo konkursas.

Neužmiršk
lietuviškos spaudos!
Skaityk ir
platink ją!

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislão Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr. Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Stanislão Šileika“ vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai išteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.